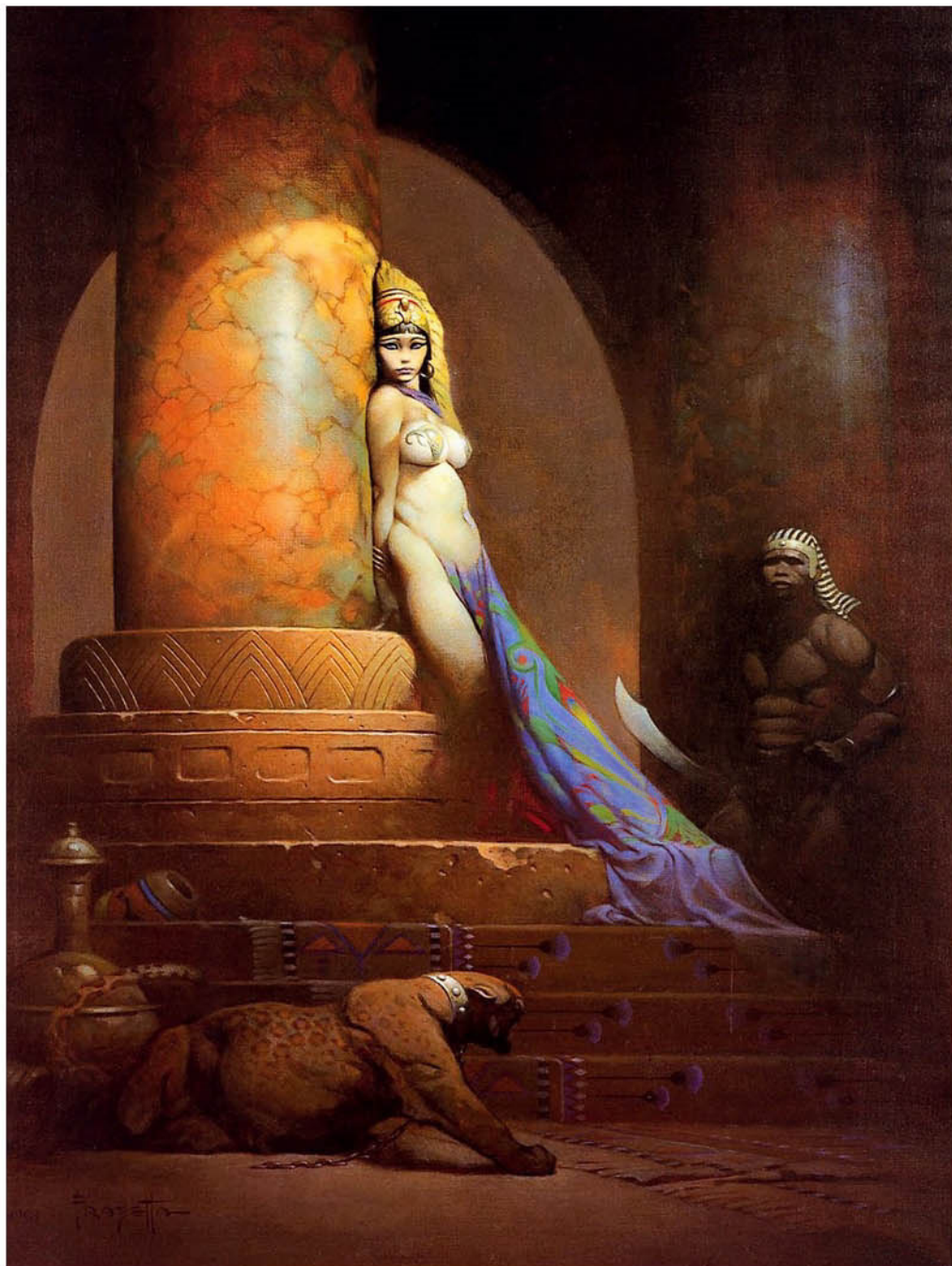

ΜΕΙΟΝ - 7

περιοδικό για κρίσιμες ώρες

Νά πού
μπήκαμε στόν
Σεπτέμβριο
(μήνα ερμητικά
κλειστό στά συ-
ναισθήματα), περι-
μένοντας τής εκλο-
γές τού Οκτωβρίου κι
αναπολώντας τό λαμ-
πρότατο ελληνικό καλο-
καίρι πού πέρασε, αυτό,
μέ τίς έξοχες μελένιες
κυρίες...

Σεπτέμβριος καί γιά νά
σάς παρηγορήσουμε πλήτον-
τας ταυτοχρόνως τούς πικ-
ρούς λογισμούς σας, αποφα-
σίσαμε (καιρός ήταν) οι σελίδες
μας νά γίνουν 40. Κι ακόμη, τά
εξώφυλλά μας πιό "Άρλεκιν" (αρκε-
τός τρόμος κι αίμα έρευνσε από τό πε-
νάκι τού κυρίου Κολιόπουλου).

Καί οι μαθητές ας μήν ξεχνάνε, πάραυ-
τα, τίς δηλώσεις τού κ. Τρίτση: "Η μαθη-
τιώσα νεολαία φέτος θά δρέψει μόνο ρο-
δαλά χάδια..."

Γειά σας κι ο Άγιος Συμεών ο Στυλίτης
νά σάς έχει καλά

✂ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ✂

ΜΕΙΟΝ - 7

περιοδικό για κρίσιμες ώρες

№ 7 - Σεπτέμβριος 1986 - Δρχ 130

Εκδότης - Διευθυντής : Πάνος Περιστερής, Ανω Γαρούνα - Κέρκυρα
Σύνταξη : Μάρα Βλάχου, Νίκος Λούβρος, Πάνος Κολιόπουλος
Γραφείο Καναδά : Σπύρος Πιέρρης
Ειδικός ανταποκριτής : Θάνος Μιχαλάς
Λογοκρισία : Νίκος Λούβρος
Καλλιτεχνική επιμέλεια : Πάνος Κολιόπουλος
Τύποις : Σπύρος Μουραούρης, Ναυσικάς 9, τηλ: 22752, Κέρκυρα
Συνεργασίες-Επιστολές: Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18, Κέρκυρα 49100
Κεντρική Διάθεση: Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18, τηλ: 42800, Κέρκυρα

Εικόνα εξωφύλλου: FRANK FRAZETTA

φωστήρων επιτεύγματα

Ο Νόμος λέει ότι ο άνθρωπος -τήν εποχή πού δέν είναι άνθρωπος κι όλοι τού λένε "Τί θά γίνει μέ σένα βρέ; θά γίνεις άνθρωπος;"- δικαιούται, οφείλει καί τού επιβάλεται νά πηγαίνει στό σχολείο, γιά νά σπουδάσει τήν επιστήμη τής σοφίας τών προγόνων μας, λέει, ουτωσώστε νά εί- ναι, λέει, άτομο χρήσιμο εις τήν κοινω-

νία, επιστήμων καί άνθρωπος κι όχι ξύλο απελέκητο καί άτο- μο, λέει, αστοιχειώτο κι αγράμματο.

Γιατί, ως άτομο μορφωμένο, λέει, μπορεί νά γίνει τά χι- λιάδες σεβαστά καί σπουδαία πράγματα : καθηγητής Λατινικών, αστρονόμος, γιατρός τού ΕΣΥ, τμηματάρχης Β'τού Ταμείου Πα- ρακαταθηκών καί Δανείων, ταμίας Τραπέζης καί γενικά νά δια- πρέψει ως επιστήμων (καί νά ψάχνει νά βρεί εύπορους συγγε- νείς γιά δανεικά, νά πληρώσει τήν ΔΕΗ καί τήν δόση τού ψυ- γείου). Ενώ ως τραμπάκουλας, λέει, βλέπει τό μέλλον του νά διαγράφεται ζοφερό κι αβέβαιο. Διότι, τί μπορεί νά κά- νει άνθρωπος ασπούδαχτος σήμερα ; Μόνον ως υδραυλικός, ηλεκτρολόγος, εργολάβος, σουβλατζής, μπαριτζής ή ξενοδό- χος θά μπορούσε νά βιοπορευτεί. Καί βέβαια, οι καταθέσεις του στήν Τράπεζα μπορεί ν'αγγίξουν τό ιλιγγιώδες, πλήν σκεφθείτε, οποία η θέσις τού ανθρώπου αυτού όταν εις μίαν κοσμικήν συναναστροφήν τόν ερωτήσουν περί τής ημερομηνίας τής μάχης τού Σολφερίνο, ή γιά τίς συνθήειες τής αμοιβάδος ή γιά τήν Οικουμενική Σύνοδο τής Νικαίας ή γιά τόν φασίολο; Σκεφθείτε !

Τό σχολείο βέβαια ποτέ δέν υπήρξε τό ίδιο πράγμα γιά όλους όσους κατηναγκάσθησαν νά συχνάσουν εκεί κατά τήν παιδικήν των ηλικίαν. Άλλοι χτυπιόντουσαν στό διάβασμα μέ υστερική προσήλωση στάς επιταγάς τών γονέων των : "Εμένα ο γιός μου (κόρη μου) θέλω νά είναι ο πρώτος(η)". Άλλοι έχαναν τόν ύπνο τούς μέ τήν σκέψη ότι μπορεί νά τούς σήκωναν στήν Άλγεβρα. Άλλοι είχαν τό μυαλό τους στόν αγώνα μπάσκετ μέ τό Κολλέγιο (πού άν κερδίζαμε θά καθάριζε ο γυμναστής νά σβυστούν οι απουσίες). Κι άλλοι τέλος μόνο στήν Σούλα τού Θηλέων μπορούσαν νά συγκεν- τρωθούν καί σέ τίποτ'άλλο.

Όπως καί νάχει τό πράγμα, σ'όποια κατηγορία κι άν ανήκατε, η κατάληξη σίγουρα ήταν η ίδια. Καί οι μέν καί οι δέ βγήκαμε από κεί μέσα θεόστραβοι. Καί τό χει- ρότερο: όταν έσφιξαν τά πράγματα σέ κάποια φάση τής ζωής μας, ούτε η

μάχη τού Σολφερίνο βοήθησε, ούτε ο φασίολος !

Σέ λίγες μέρες αρχίζει καί πάλι τό πανηγύρι τής Γνώσης γιά όλους αυτούς τούς φερέλπιδες νέους καί νέες πού φιλοδοξούν (οι γονείς τους δηλαδή) νά "γίνουν άνθρωποι". Μέ τήν ευκαιρία αυτή (άλλο πού δέν θέλαμε!) σάς προσφέρουμε κάποια δείγματα μαθητικής σοφίας πού σίγουρα θά θυμίσουν σέ πολλούς πολλά.

[Καί γιά μιá φορά, δέν πρόκειται περί δικών μας κατορθωμάτων αλλά περί γαλλικών τοιούτων, από μιá συλλογή μαργαριταριών πού δημοσιεύτηκαν στό βιβλίο τού Γάλλου δάσκαλου JEAN-CHARLES καί πού προέρχονται από γραφτά διαγωνισμών τών δύο τελευταίων τάξεων τού Δημοτικού αλλά καί τού Λυκείου. 'Ε, τί, μόνο εμείς θά υπερηφανευόμαστε γιά τήν αγραμματοσύνη μας ;]

***** ===== *****

Ιδού κάποιος μέλλων φωστήρας τής Ιατρικής Επιστήμης:

"Αν πιάνοντας τόν αριστερό καρπό μέ τό δεξί χέρι δέν αισθανόμαστε τίποτα, αυτό σημαίνει πώς έχουμε πεθάνει".-

ΙΣΤΟΡΙΑ

"Ο Αγαμέμνων καί ο Μενέλαος ήσαν αδελφοί. Αυτό όμως είναι βέβαιο μόνο γιά τόν πρώτο".

"Κατά τόν μεσαίωνα, οι ιερείς ήταν άγαμοι από πατέρα σέ γιό. Οι άρχοντες σκότωναν τά βώδια κι έβαζαν τούς υπηρέτες νά σέρνουν τά άροτρα. Οι πόλεις εκυβερνώντο από τούς φρουρούς".-

"Οί Γάλλοι έκαναν τήν Επανάσταση γιά νά πανηγυρίσουν τήν κατάληψη τής Βασιλλης".-

"Κατά τήν Επανάσταση, πολλοί υπηρέτες δέχτηκαν νά τούς κατατομήσουν, γιά νά μήν προδώσουν τούς κυρίους τους. Όταν ξανάγινε ηουχία, ξαναπήραν τίς παλιές τους θέσεις".-

"Ο Λουδοβίκος ο 16ος έστειλε τόν Λαφαγιέτ στην Αμερική γιά νά κάνει τήν Επανάσταση. Όταν η Επανάσταση ήρθε στην Γαλλία, δέν είχε πιά χρήματα, γιά νά τήν συντηρήσει καί συνεκάλεσε Γενική Συνέλευση. Αυτή όμως τόν έπιασε καί τού έκοψε τό κεφάλι".-

Κι ένας γεννημένος Ιστορικός:

"Ο Πάντσο Βίλλα ονόμασε τόν Μαξιμιλιανό αυτοκράτορα τού Μεξικού μετά τόν θάνατο τού Μοντεζούμα. Ο Ναπολέων ο 3ος τού έστειλε τήν Λεγεώνα

τών Ξένων για να τόν προστατεύσει, αλλά η Λεγεώνα των Ξένων δέν τόν υπερασπίστηκε, γιατί βρισκόταν στήν Αφρική ενώ αυτός ήταν στό Μεξικό. Συνελήφθη αιχμάλωτος από τόν Μπενίτο Μουσολίνι και τουφεκίστηκε πάνω στήν λαιμητόμο".-

Κάτι άπλυτα τού Ναπολέοντα :

" Ο Ναπολέων 1ος ήταν διοικητής τού Διευθυντηρίου. Είδε τόν ήλιο τού Αούστερλιτς και νυμφεύτηκε σέ πρώτο γάμο τήν Ζοζεφίνα Μπαίκερ. Επειδή δέν μπορούσε νά πάει αυτοπροσώπως στήν Αίγυπτο

το έστειλε τόν Βοναπάρτη μαζί μέ τίς Πυραμίδες. Αυτός εξεδίωξε τούς Μαμελούκους και απελευθέρωσε τόν Άγιο Ιωάννη. Στήν Ιταλία ό Ναπολέων ονομαζόταν Μαρέγκο. Πήρε τό στέμμα τού Πάπα λέγοντας: "Ας είναι ευλογημένος ο Θεός κι αλλοίμονο σ'όποιον τό αγγίξει". Μετά τήν νίκη τού Αμπουκίρ, κατατροπώθηκε από τόν Νέλσωνα και εξορίστηκε μαζί μέ τόν Βελλερεφόντη".-

Εδώ βρισκόμαστε εν μέσω σεναρίου επιστημονικής φαντασίας:

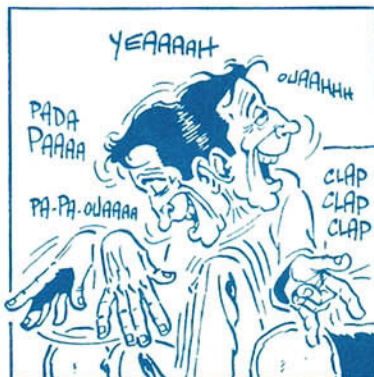
" Μετά τό ναυάγιο, ο Οδυσσεύς σώθηκε στήν νήσο των Φαιάκων. Επιστρέψας στήν πατρίδα του σκότωσε όλους τούς χοίρους πού τού είχαν λερώσει τό σπίτι".-

" Ο Αννίβας, προτού φύγει για τήν Αυστραλία, τουφέκισε όσους δέν ήθελαν νά τόν ακολουθήσουν. Ήταν τόσο κακός πού έριχνε ξύδι στό Λευκό Όρος για νά λιώσει τά χιόνια. Νίκησε στήν Τρασιμένη λίμνη, όπου έκλεισε τόν φλαμίνιο κατά τήν υποχώρηση, αφήνοντάς του ανοικτή μιá μόνη δίοδο. Οι Ρωμαίοι τού επετέθηκαν μέ τά καλάμια, αλλά αυτός τούς χτύπησε μέ τό ξίφος και τούς έκανε έκανε όλους κομμάτια. Ο Φάβιος Μάξιμος έβαλε τότε φωτιά στά βώδια, για νά φωτίσουν τήν νύχτα, επειδή δέν υπήρχε τήν εποχή εκείνη ηλεκτρικό φώς. Νικήθηκε κοντά στήν Καπύη από τόν Σκιπίωνα τόν Αφρικανό, πού ήταν μαύρος στρατηγός και μισούσε τούς ελέφαντες".-

" Ο Κολόμβος εφεύρε τήν Αμερική. Οι μαύροι, βλέποντάς τον νά πλησιάζει φώναξαν: "Μάς ανεκάλυψε".-

" Ο Γαριβάλδης ήταν ηθοποιός τού ιταλικού κινηματογράφου".-

" Η Ιωάννα ντ'Αρκ γεννήθηκε στό σπίτι της. Λεγόταν Ιωάννα ντ'Αρκ επειδή δέν ήξερε νά ρίξει τό βέλος. Ένοιωσε φωνές πού τήν

καλούσαν νά υπηρετήσῃ στο στρατό. Κατέλαβε τήν Ορλεάνη τό 1429 καί τόν επόμενον χρόνο έγινε παρθένα. Οι Άγγλοι έριξαν τήν Ιωάννα ντ'Άρκ στήν πυρά καί τής έκαναν πολλές προσβολές. Πέθανε ζωντανή στήν Πλατεία τού Εμπορίου κι όλοι οι Γάλλοι τήν πένθησαν επειδή δέν υπήρχαν πιά άλλες παρθένες".-

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Αυτός μπορεί νά έγινε καί μεγάλος εξερευνητής :

" Η Τύνις βρίσκεται στήν ίδια περίπου απόσταση κι από τά πιό μακρινά σημεία. Ο μεγάλος πλούτος τής Τύνιδος είναι τά φωσφορούχα στοιχεία πού είναι προϊστορικοί νεκροί πού τούς ξέθαψαν γιά νά καλλιεργούν τούς αγρούς".-

ΖΩΟΛΟΓΙΑ

"Λέγονται "τερανόβα" ορισμένα σκυλιά πού τά χρησιμοποιούν οι αλιείς ρεγγών γιά νά πιάνουν τούς βακαλάους".-

"Ο ψύλλος έχει μαξιλαράκι από καουτσούκ κάτω από τά πόδια του καί γι' αυτό περπατάει αθόρυβα".-

" Στήν Νορμανδία εκτρέφουν σοβαρές αγελάδες. Τά καλύτερα λιβάδια βρίσκονται στίς αμμουδιές, σέ τρόπο πού οι αγελάδες νά μπορούν νά πίνουν".-

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

" Τό τετράγωνο έχει τέσσερις γωνίες πρός τά δεξιά καί τέσσερις πλευρές πρός τ'αριστερά".-

ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

"Ο Αλέξανδρος Δουμάς ήταν πατέρας τού γιού του καί τών 3 Σωματοφυλάκων. Είκοσι χρόνια αργότερα έγινε κόμης Μοντεχρήστος".

"Ο Βούδδας πέρασε τό μεγαλύτερο μέρος τής ζωής του στήν Βουδαπέστη κι έδωσε τό όνομά του σ'αυτή τήν πόλη".-

*ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΛΛΑ
ΜΕ ΥΓΕΙΑ :*

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ Brothers

- I -

Ο Αύγουστος είναι ο κατ'εξοχήν μήνας θρησκευτικού οίστρου και πάθους. Πανηγύρια, λειτανίες, πομπές, παρελάσεις, τάματα... Η ελληνορθόδοξος παράδοσις στά μεγάλα της κέφια.

Η Αγία Υμών Αποστολική Εκκλησία και οι θεράποντές της, αντιπρόσωποι τού Θεού επί τής Γής, τρίβουν τά χέρια τους (επ' αμφοτέρων) πλήρεις θρησκευτικής αγαλιάσεως. Καθ'όσον βέβαια μετά τό Πάσχα, αυτή είναι η καταλληλότερη εποχή νά διαφημίσουμε τήν πραμάτειά μας και νά τσιμπήσουμε και κάμποσα όβολα

(διά τήν σωτηρία τών ψυχών υμών).

Καί στήνονται κείνες οι μεγαλόπρεπες θεατρικές παραστάσεις. Μέ τά χρυσά καί τ'άσημένα, τά μεταξωτά καί τά βελούδινα, μέ τίς τιάρες καί τά εγκώλπια, τίς πατερίτσες καί τό ύφος χιλίων αυτοκρατόρων, μέ τήν πόζα, τόν στόμφο, τίς χατσηβάτικες ψαλμουδιαστές φωνές νά κηρύτουν πράγματα μεσαιωνικά... Τόσο πού ν'αναρωτιέσαι...Τί σχέση έχουν όλα αυτά μέ τάν ήσυχο, τόν ταπεινό μαραγκό από τήν Ναζαρέτ (πού άν τούς έβλεπε όλους αυτούς νά κορδώνονται στό όνομά του θά τούς έπιανε στίς βουρδουλίες) ;

Καί τρέχει ο κοσμάκης. Καί στριμώχνεται στά σαπιοκάραβα, καί δέχεται νά τόν μεταχειρίζονται σάν ζώο, καί υποφέρει, καί κοιμάται στρωματσάδα στά πεζοδρόμια καί στίς πλατείες, καί μπουσουλάει μέ τά τέσσερα (από τάμα), καί σταυροκοπιέται, καί ζητάει ρουσφέτια : "Κάνε μου αυτό, Παναγιά μου, κι εγώ, έννοια σου, δέν θά σ'αφήσω έτσι".

Κι οι ψαλμουδιές τών χρυσοποίκιλτων παπάδων τρομάζουν τίς καλιακούδες στά κεραμίδια.

Κι ο ήλιος νά ζεματάει, αφήνοντας νά βγεί ότι χαμηλότερο, ότι ασχημώτερο υπάρχει στήν ανθρώπινη ράτσα. Κακομοιριά, βρώμα, φόβος, αμάθεια.

Κι οι ναύτες/αχθοφόροι/συνοδοί νά βλαστημάνε τήν αγγαρεία πού τούς φόρτωσαν.

Καί οι επίτροποι νά παίρνουν τό σεπτό εκείνο ύφος πού σβήνει τήν θύμηση τών λάγων βλεμάτων πού κατατρώγουν τίς ελαφροντυμένες κοπέλες καί νά βγάσουν δίσκους ένα γύρο, σάν τούς αρκουδιάρηδες μετά τήν παράσταση.

Καί οι καντηλανάφτες νά κουτουπώνουν τά αναμένα κεριά γιά νά τά ξαναχρησιμοποιήσουν.

Καί κείνες οι γριές πού τρέχουν στους εσπερινούς γιά νά ξορκίσουν τόν θάνατο, νά κοιτάζουν τίς νέες μέ βλέματα πού στάζουν ευσεβές φαρμάκι.

Κι οι Δεσποτάδες, οι κορυφαίοι τού Χορού, ευλογούν απλόχερα καί μετράνε κεφάλια. Τό ποίμνιό τους ! Καί κάνουν λογαριασμούς νά δούν τί άλλες επιχειρήσεις θά σοφιστούν γιά νά πλουτίσει η πτωχή καί ταπεινή τους εκκλησία.

ΚΑΤΑΝΥΞΗ, ΚΑΤΑΝΥΞΗ, ΚΑΤΑΝΥΞΗ.

Κι ο Άγγελος μέ τίσ μαύρες φτερού-
γες, ακουμπησμένος στό πιό ψηλό καμ-
παναριό, κοιτάζει πρός τά κάτω καί
ξεκαρδίζεται στό γέλια. Γιατί, όλοι
αυτοί, καλοί, κακοί, πλούσιοι, φτω-
χοί, ευσεβείς ή άπιστοι, είναι δικοί
του, καπαρωμένοι απ'τήν αρχή. Καί
κανείς τους, μά κανείς, δέν πρόκειται
νά ξεφύγει.

Μαύρη νύχτα. Κατάμαυρη, πίσσα. Κατ-
ράμι.

ΦΟΒΟΣ, ΦΟΒΟΣ, ΦΟΒΟΣ !

Η τιμωρία, η αμαρτία, η εκδίκηση!

Προσκυνάτε, υποταχθείτε, φοβηθείτε.
Μετανοείτε.

Καί λέει η... Παναγία στό φυλλάδιο κάποιας "Απολυτρωτικής Σχολής
Υπεραγίας Θεοτόκου" :

"Ανθρώπε σέ ειδοποιώ πορεία νά αλλάξεις
προτού νά έρθουν τά δεινά πολύ πικρά νά κλα-
ψης. Ανθρώπε μετανόησε προτού νά είναι βράδυ,
καί έρθουν τά δεινά στή γή καί άπλώση τό σκο-
τάδι. Πάντοτε αγωνίζομε έγώ για νά σέ σώσω,
άπό τήν πτώσι πού έπειςες έγώ νά σέ σηκώσω.

Γι' αυτά τά θεία ρή-
ματα μήν έχετε άπορία, γιατί τά στέλνω νοερώς
έγώ ή Παναγία. Μήν άπιστείτε δι' αυτά άλλα
πιστείτε όλοι καί έλάτε στό σχολειό μου στό
ώραίο περιβόλι. Έλάτε μιά έπίσκεψη μονάχα θά
σάς πείση, τό πνεύμα τό πανάγιο όλους θά σάς
φωτίση. Διδάσκη στό σχολειό μου τό άγιο πνεύ-
μα, καί όποιος έρθη θά σωθή άπο πονηρού τό
ριύμα

(Όπου δέν ξέρουμε τί μπορεί νά διδάσκει αυτό τό θεόπνευστο
"σχολειό", πάγτως σίγουρα ούτε ορθογραφία διδάσκει, ούτε καί
τήν ποιητική τέχνη.)

Καί λέει κάποιος Αρχιμανδρίτης Πατήρ Γοργόνιος Ζαρογιάννης
στήν "Σύντομη Βιογραφία τού Οσίου Νείλου":

" Ο δέ Απόστολος Παύλος ρωτά τούς μακρυάλληδες λέγων:

«. . . Η ουδέ αυτή ή φύσις (ή πλάσις τού άν-
θρώπου) διδάσκει ήμās ότι άνήρ . μέν έάν κομά,
άτιμία αύτω έστί, γυνή δέ έάν κομά δόξα αύτη
έστί, ότι ή κόμη άντί περιβολαίου δέδοται αύτη.
Εί δέ τίς φιλονικος είναι ήμείς τοιαυτην συνή-
θειαν ουκ έχομεν, ουδέ αβ' εκκλησίας τού Θεού".

Α' Κορ. ΙΑ' 14-16

Διότι τό μακρύ μαλλιά τής έχουν δοθή σαν
ένι φυσικόν πέπλον. Όταν κουρεύει τήν κεφι-
λην της ή γυναίκα τότε είναι άκρεπογ δι' αύτην,
διά τόν άνδρα επιβάλλεται τό κούρευμα. Αυτό
μιας λέγει ο άπόστολος Παύλος με αυτά τά λόγια -

"Άδελφοί χριστιανοί ής μετανοήσωμεν καί νά συμμορφωθώμεν σύμφωνα με τό θέλημα τού Θεού
καί με τάς εντολάς αύτου τώρα όπου έχομεν καιρόν μετανόιας καί διορθώσεως, πριν έλθη ή δικαία
δργή τού Θεού. Έάν δέν μετανόησωμεν δέν θα άποφύγωμεν τήν τιμωρίαν υπό τόν Θεόν . . .

Κι αναρωτιέται ο άνθρωπος στό κατώφλι τού 21ου Αιώνα.
Μά καλά, αυτοί οι άνθρωποι δέν τό πήραν είδηση ότι η Γή
είναι στρογγυλή ;

ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΗΛΟΥΙΑ Brothers

- II -

Μερικές φορές, σέ τούτο εδώ τό μήκος καί πλάτος τής γής, όταν η φαντασία αφήνεται ελεύθερη νά δημιουργήσει, κάνει τά δικά της τρελά ταξίδια πού φυσικά δέν ενοχλούν κανένα μας (γιατί άν κάποιος γιά παράδειγμα θελήσει νά καρφύσει τό κρεβάτι του στό ταβάνι καί νά κοιμάται ανάποδα, παρά νά τό στήσει στό πάτωμα πού μοιάζει πιό νορμάλ, μέ γειά του μέ χαρά του. Αυτός θά ταλαιπωρείται κάθε βράδυ νά σκαρφαλώνει, σίγουρα όμως δέν θά ενοχλεί εμάς τούς γείτονές του.)

Αν θελήσει όμως κάποιος νά φορτωθούμε καί μείς τήν "προοδευτική" του φαντασία σίγουρα τά πράγματα δέν θά είναι τόσο απλά. Δέν λέω βέβαια πώς ότι βρήκαμε καλά καμωμένο ήτανε οπότε νά τό κρατήσουμε σάν κόρη οφθαλμού, γιά νά τό δώσουμε στά παιδιά μας πού έρχονται πίσω από μάς, αλλά κάποια πράγματα διάολε (Τζζζζ! κακή λέξη ο διάολος) δέν χρειάζεται νά βάλει κανείς τό άγιό του χέρι νά τά εκσυγχρονίσει.

Καί μιá κι ο λόγος γιά εκσυγχρονισμό πραγμάτων, θά αναφέρω ένα πολύ πρόσφατο γεγονός πού "όλως τυχαίως" έζησα χωρίς καθόλου μά καθόλου νά τό επιδιώξω.

Νύχτα Αυγούστου, καλοκαιριάτικη, ζεστή, τό τοπίο όμορφο καί γνώριμο. Παλιές στέγες σπιτιών, στό βάθος η θάλασσα, στό πλάϊ τό παλιό Φρούριο, μπροστά η πλατεία τής Κρεμαστής καί πίσω απ'αυτήν η πλατεία τής εκκλησίας τού Παντοκράτορα.

Αυτή η πλατεία, λοιπόν εκείνο τό βράδυ γνώρισε "μεγάλες δόξες".

Ήρθαν άνθρωποι πολλοί καί στήσαν μηχανήματα (μήν ανησυχείτε, δέν ήταν εργολάβοι, οι εργολάβοι θάρθουν μετά). Ήρθαν λοιπόν μουσικοί καί ηλεκτρολόγοι καί στήσαν ηλεκτρικές κιθάρες, ηλεκτρικά μπουζούκια, μεγάφωνα, προβολείς κι άλλα τέτοια. Πρίν προλάβω νά σκεφτώ ότι κάποιου τού δώσαν άδεια ν'ανοίξει μπουζουκτζίδικο στήν πιό όμορφη, παραδοσιακή καί

H CORFU,
άμα λάχει
νά πούμε.

σχεδόν ανέγγιχτη γωνιά τής Κέρκυρας, έμαθα πώς όλος αυτός ο εξοπλισμός δέν θά εξυπηρετούσε ιδιοκτήτη νυχτερινού κέντρου, αλλά τήν... Εκκλησία. "Θά γίνει πανηγύρι" μού είπε περαστικός.

"Ωραία τά πανηγύρια" είπα "αλλά τί τά θέλουνε αυτά τά ηλεκτρικά εργαλεία;"

Δέν πρόλαβα νά πάρω απάντηση γιατί τό πανηγύρι άρχισε.

Καί τί πανηγύρι !: Παραδοσιακότατο !

Όμως εγώ πρόλαβα νά σκεφτώ καί νά θυμηθώ ατμόσφαιρες άλλων πανηγυριών.

Όλα όσα μπόρεσα νά φέρω στήν μνήμη μου ήταν κάτι ακορντεόν καί κιθάρες πού παίζαν τραγούδια τοπικά (γιά τήν περίπτωση επτανησιώτικα), μερικές τοπικές ενδυμασίες (καί όχι φορεμένες από κάποιο χορευτικό συγκρότημα), αρνάκια σουβλιστά, πάγκους υπαίθριους μέ πανηγυριώτικο εμπόρευμα, κρασί ντόπιο καί καλή καρδιά.

Ετούτο δώ πού ξεκινούσε μπρός στά μάτια μου δέν τόχα ξαναδεί !

Μπουζουκτζήδες σ'όλη τους τήν φόρμα νά ξεφωνίζουν άσματα καί τά μεγάφωνα νά δεκαπλασιάζουν τόν ήχο.

Είπα, κάτι λάθος έγινε εδώ. Άλλο συγκρότημα περίμενε η εκκλησιά γιά τό πανηγύρι κι άλλο τής ήρθε. Δέν είναι δυνατόν, σκέφτηκα, νά πέρασε κανενός διοργανωτή απ'τό μυαλό, πώς γιά νά γιορτάσει τήν γιορτή τής εκκλησίας τού Παντοκράτορα, ή όποιας άλλης, τά πιό κατάλληλα τραγούδια είναι κείνα τού Ζαμπέτα, τής Μπέλλου, τού Πάριου, "Τό μωρό, τό μωρό", "Όλα τά φταίει ο αλήτης ο ψηλός", "Είναι γάτα ο κοντός μέ τήν γραβάτα" κι άλλα τέτοια, σύν καρσιλαμάδες καί τσιφτετέλια, πού τό σίγουρο είναι πώς δέν είναι ούτε Κερκυραϊκά, ούτε πανηγυριώτικα.

Η ατμόσφαιρα πού δημιουργήθηκε μέσα σέ λίγα λεπτά ήταν αυτή τού κοινώς λεγόμενου σκυλάδικου. Τραγουδιάρες καί τραγουδιάρηδες μαζί νά άδουν άσματα πού μεσουράνησαν καί μεσουρανούν (αλοίμονο στό χάλι μας) σέ παραλιακές μπουζουκοτα-

βέρνες καί σέ μπουζουκομάγαζα "πολυτελείας" μέ συνοδεία σπάσιμου πιάτων, μαχαιρώματος, σαμπάνιας, βεντέτας καί νταϊλικιού (θυμηθείτε τίς "Βεργούλες").

Κι ενώ συνέβαιναν όλα αυτά, εγώ φανταζόμουν πώς ο Παντοκράτωρ παρουσιαζόταν ξαφνικά, μέ συνοδεία ροπαλοφόρων καί έπιανε τόν κόσμο στίς ροπαλιές, όπως κι άλλοτε έκανε, στόν Ναό τού Σολομώντα όταν είδε σέ τί κατάντια τόν είχαν φέρει. Όμως φαίνεται πώς κι οι θεοί βαρέθηκαν μέμας κι έτσι μάς άφησαν στήν τύχη μας. Αλλιώς θάπρεπε κανείς νά σκεφτεί πώς σίγουρα δέν θά γλυτώναμε τίς ροπαλιές κανα-δυό Πάσχα πρίν τό φετινό πού σάν τελείωσε τό "Χριστός Ανέστη", αμέσως μετά από τά μεγάφωνα τής Πλατείας, αντί γιά κάποια ίσως απαλή μουσική, ακούστηκε ο Καλογιάννης νά τραγουδά "Όμορφή μου Κατερίνα, τού μπαξέ μου καρδερίνα".

Αυτά τά λίγα λοιπόν τόν Αύγουστο τού '86 στό νησί τών Φαιάκων, πού "κόπτεται" όπως καί όλη η υπόλοιπη Ελλάδα εξ'άλλου, γιά τίς "παραδόσεις, τά ήθη καί τά έθιμα", πού άν είναι μέρος τους αυτά πού είπα λίγο πρίν, τότε καλά... Ο σώζων εαυτόν σωθήτω !

ΜΑΡΑ ΒΛΑΧΟΥ

Τό καλοκαίρι είναι η εποχή κατά την οποία η αθλητική δραστηριότητα βρίσκεται στο φώρτε της. Τά στάδια καί οι πισίνες γεμίζουν από νέους πού ονειρεύονται κόνινους νίκης καί θριαμβικά εξάστηλα πρωτοσέλιδα στίς Αθλητικές εφημερίδες. Σκεφθήκαμε νά τό κάξουμε λίγο τό ζήτημα τώρα πού πέφτει η αυλαία.

P. Cholopoulos '86

ΠΙΟ ΧΑΜΗΛΑ
ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ
ΠΙΟ ΑΡΓΑ

Τόν κλασσικό αθλητισμό, όπως καί πλήθος άλλων σημαντικών εφευρέσεων, τόν ανακαλύψαμε ως γνωστόν Εμείς. (Οι πρόγονοί μας δηλαδή, αλλά τό ίδιο κάνει, δικοί μας, άνθρωποι ήταν καί στό κάτω-κάτω τό μήλο κάτω απ'τήν μηλιά θά πέσει, δέν θά πέσει κάτω από τήν μουσουλιά).

Ως Έλληνες λοιπόν, ως αθληταί καί ως άνθρωποι, έχουμε ομολογουμένως καταπλήξει τό σύμπαντο κι άν υπάρχουν αμφιβολίες επ'αυτού, σίγουρα θά προέρχονται από ανθέλληνες, απάτηρδες καί υπολιμιαίους διεθμιστές, οτινιες συστηματικώς αμφισβητούν καί λυσσαλέως κατατρέχουν τό θάυμα αυτό τής φύσεως πού λέγεται Ελληνικόν Πνεύμα. Άστους νά αμφισβητούν, εμείς ξέρουμε τί ανώτερη ράτσα είμαστε καί τό έχουμε αποδείξει πλειοστάκις. Όποτε δέν μπορέσαμε νά τό αποδείξουμε ήταν επειδή δέν μάς άφηναν οι άλλοι, οι επίβουλοι καί ζηλόφθονοι ανά τήν Υφήλιον διευβολισταί.

Στά σπόρο γιά παράδειγμα. Δέν μάς αφήνουν νά δούμε άσπρη μέρα. Οι διαιτητές μάς κατατρέχουν, οι κριτές μάς αδικούν, ο στίβος είναι βαρύς, τό νερό κρύο, ο μάνειρος ανθέλλην, τά παπούτσια μάς στενεύουν, τά μέσα μάς εκκλίπουν, ο άνεμος είναι αντίθετος καί η μνηστή τού σέντερ μπάκ τού δημιουργεί ψυχολογικά προβλήματα!

Έτσι, κάτω απ'αυτές τίς φοβερά αντίξοες συνθήκες, πώς νά πάμε μπροστά; Είναι κιόλας θάυμα πού πάμε όσο πάμε. Αλλά νά μήν ξεφεύγουμε από τό θέμα μας. Είπαμε ότι εφεύραμε τά σπόρο. Εφεύραμε όμως καί τούς μεγάλους αγώνες όπου τά σπόρο πού εφεύραμε θά εύρισκαν τήν πρακτική τους εφαρμογή. Γιατί βρέ αδερφέ, τί αξία θά είχε νά πηδάς 6 μέτρα επί κοντώ στήν πίσω αυλή τού σπιτιού σου χωρίς κανέναν νά σε βλέπει; Καί ποιός θά σου έκοβε "οδοιπορικά" έτσι; Ποιός θά σ'έβαζε στό πανεπιστήμια από τήν πίσω πόρτα; Ποιός θά σου εξασφάλιζε συμβόλαια μέ τήν COCA COLA, τήν ADIDAS, τήν ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ; Καί πώς θά αφιέρωνες μετάλλια μετά στήν Παναγία τής Τήνου, μεγάλη η Χάρη της;

Εφεύραμε λοιπόν τούς αγώνες: Έσθια, Πύθεια, Δέλφια, αλλά κυρίως καί πάνω απ'όλα...τούς Ολυμπιακούς. Καί στήν αρχή βέβαια γνωρίσαμε μεγάλες δόξες. Τί στεφάνια, τί μετάλλια; τί ανδοιάντες, τί τείχη νά γκρεμίζονται! Μεγαλεία! 1ος, 2ος, 3ος ΕΛΛΑΣ! 4ος, 5ος, 6ος ΕΛΛΑΣ! Γιατί βέβαια ήμασταν τότε συναμετάξυ μας.

Οι αγώνες ήταν μόνο για τούς πολιτισμένους, τούς Έλληνες. Οι βάρβαροι μέναν απ'έξω και σκάναν από τό κακό τους, κλαίγοντας τήν μοίρα τους.

Μετά...

Μετά υπεισέλθην και πάλι ο ξένος δάκτυλος.

Μπουκάρησαν οι βάρβαροι και τά κάνουν γής μαδιάμ. Δέν άφησαν τίποτα όρθιο. Δέν σεβάστηκαν τίποτα. Ούτε τά άσπρα μας μαλλιά, ούτε τήν ιστορική μας κληρονομιά, ούτε τό θάνατο πνεύμα μας, ούτε τίποτα. Μπήκαν μέσα δίκην ταύρου εν ναλοπωλείω και τάκαναν όλα σάν τά μούτρα τους. Μάς πήραν (σφετερίστηκαν) τό πρωτεία. Μάς αλάλιασαν. (Μέ τήν βοήθεια ανθελλήνων κριτών, ανέμων, στίβων, παπουτσιών, και μαγείρων βέβητα).

Αμάν ! Έχουμε νά δούμε πρωτιά από τό 261 (μ.Χ.) !

Μιά φορά μόνο μάς έβγαλε ασπροπρόσωπους ένας νερούλας από τό Μαρούσι στά 1896 αλλά κι αυτό μέ χίλια ζόρια (υπήρξαν και διάφορες κακόβουλες, ψευδείς, διαδόσεις...). Όλο 16ους Ολυμπιονίκες είμαστε. Κι έτσι και μπει κανάς ήρωας δικός μας στήν τελική εξέδα τόν κάνουμε θεό ! Έχει κάνει κρά τό μάτι μας για εθνικούς ύμνους, κλάματα, εθνικές υπερηφάνειες και θαύματα αγίων ! Τέλος πάντων, ας κάνει και για μάς κάτι αυτός ο θεός (πού είναι μέ τό μέρος μας), όλα μόνοι μας θά τά κάνουμε ; Κι άν δέν θέλει αυτός, ας αφήσει τήν γυναικα του. Τί, μέ μιά βολή στό ακόντιο θαρρεί πως ξεμπερδεψε ; Στήν ανάγκη νά τής τάξουμε και κάτι τις παραπάνω. Τί, εδώ θά κάνουμε τσιγκουνιές ;

Έριξα μιά ματιά στους πίνακες τών ρεκόρ τών δικών μας και σέ κείνους τών άλλων κι έφοριξα ! Εδώ πιά η αδικία είναι κατάφωρος. Κρίνετε και μόνοι σας. Δείτε σέ ποιά εποχή οι ξένοι είχαν φτάσει στό σημερινό επίπεδο τών δικών μας. Δείτε και πείτε μου. Είναι ποτέ δυνατόν, μέ όλη μας τήν ανωτερότητα νά προοδεύουμε τόσο αργά; Δείτε :

----- ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΤΙΒΟΥ -----

<u>100 ΜΕΤΡΑ</u>		<u>200 ΜΕΤΡΑ</u>		<u>400 ΜΕΤΡΑ</u>	
10:22 Παπαγεωργόπουλος	1972	20:71 Αγγελόπουλος	1980	45:90 Καλογιάννης	1984
10:2 OWENS (USA)	1936	20:6 R. LOCKE (USA)	1926	45:9 Mc KENLEY (USA)	1948
<u>800 ΜΕΤΡΑ</u>		<u>1500 ΜΕΤΡΑ</u>		<u>5000 ΜΕΤΡΑ</u>	
1.46:36 Μουτσανάς	1984	3.38:3 Παπαχρήστος	1980	13.34:29 Φιλίππου	1983
1.46:6 HARBIG (GER)	1939	3.38:1 JUNGWIRTH (TCH)	1957	13.34:8 R. CLARKE (AUS)	1965
<u>10.000 ΜΕΤΡΑ</u>		<u>110 ΕΜΠΟΔΙΑ</u>		<u>400 ΕΜΠΟΔΙΑ</u>	
28.18:82 Χάτζιος	1985	13:86 Βασιλείου	1976	48:88 Καλογιάννης	1986
28.18:8 ΒΟΛΟΤΝΙΚΟΝ (USSR)	1960	13:7 TOWNS (USA)	1936	48:8 VANDERSTOCK (USA)	1968
<u>3000 ΣΤΗΠΛ</u>		<u>4 X 100 ΜΕΤΡΑ</u>		<u>4 X 400 ΜΕΤΡΑ</u>	
8.24:1 Φιλίππου	1983	39:71 ΕΛΛΑΣ	1983	3.06:60 ΕΛΛΑΣ	1982
8.24:4 ΚΥΗΑ (FINL)	1968	39:8 U S A	1936	3.08:2 U S A	1932
<u>ΥΨΟΣ</u>		<u>ΜΗΚΟΣ</u>		<u>ΤΡΙΠΛΟΥΝ</u>	
2.26 Πανάνος	1983	7.94 Δεληφώτης	1982	17.04 Μίχας	1981
2.26 BRUMMEL (USSR)	1962	7.93 CATOR (HAI)	1928	17.03 SCHMIDT (POL)	1960
<u>ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ</u>		<u>ΣΦΑΙΡΑ</u>		<u>ΔΙΣΚΟΣ</u>	
5.49 Παπανικολάου	1974	20.51 Κουτσούκης	1984	62.58 Γεωργακόπουλος	1983
5.49 "	"	20.68 D. LONG (USA)	1964	62.62 OERTER (USA)	1963
<u>ΣΦΥΡΑ</u>		<u>ΑΚΟΝΤΙΟ</u>		<u>ΔΕΚΑΘΛΟ</u>	
73.00 Ιερισσιώτης	1980	83.56 Παπαδημητρίου	1984	7.738 Παυπαλιάρης	1985
73.74 ΖΙΝΟΤΖΚΥ (HUN)	1965	83.56 SIDLO (HUN)	1952	7.731 MATHIAS (USA)	1952

'Αφσα τό γράψιμο καί πήγα γιά ύπνο μέ βαρείά κατάθλιψη.
'Ήταν λάθος όμως γιατί τά όνειρα πού μ'επεσκέφθησαν ήταν φοβερά.

Τί είδα ο άμοιρος !:

Είδα λέει ότι οι νικητές τών Πανελλήνιων Αγώνων τού 1986 (οι ελπίδες μας γιά τήν Ολυμπιάδα τής Σεούλ) αγωνίζονταν -από μιά περίεργη στροφή τού χρόνου- στήν Ολυμπιάδα τής Ρώμης τού 1960 καί πλάσαριζόταν ανάλογα μέ τίς επιδόσεις πού έφερναν ΤΩΡΑ, μετά τριάντα χρόνια !

Αλλά πού καί πώς πλάσαριζόταν !:..:

===== XV' ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΡΩΜΗ 1960 =====

100 ΜΕΤΡΑ

1) ARMIN HARY (GER)	10:2
2) SIME (USA)	10:2
3) RADFORD (GB)	10:3
7) Στράτος (ΕΛΛΑΣ)	10:4

800 ΜΕΤΡΑ

1) PETER SNELL (NZ)	1.46:3
2) R.MOENS (BEL)	1.46:5
3) KERR (JAM)	1.47:1
6) Μουσανάς (ΕΛΛΑΣ)	1.49:6

10000 ΜΕΤΡΑ

1) ΒΟΛΟΤΝΙΚΟΝ (USSR)	28.32:2
2) GRODOTZKI (GER)	28.37:0
3) POWER (AUSTR)	28.38:2

Ο Ανδριόπουλος μέ 29.13:03 δέν μπαίνει στόν τελικό

3000 ΣΤΗΠΑ

1) KRYSZKOWIAK (POL)	8.34:2
<2) Μουτσαίδης (ΕΛΛΑΣ)	8.35:8>
(²) SOKOLOV (USSR)	8.36.4
5) Παπαχρήστος (ΕΛΛΑΣ)	8.42:6
6) Κούρτης (ΕΛΛΑΣ)	8.49:9

ΥΨΟΣ

<1) Μιχαλόπουλος (ΕΛΛΑΣ)	2:20>
(¹) SHAVLAKADZE (USSR)	2.16
(²) BRUMEL (USSR)	2.16
6) Παπακώστας (ΕΛΛΑΣ)	2.12

ΣΦΑΙΡΑ

1) NIEDER (USA)	19.68
<2) Κουτσούκης (ΕΛΛΑΣ)	19.44>
(²) O'BRIEN (USA)	19.11
Ο Μήλλιος μέ 15.73 δέν μπαίνει πουθενά.	

ΣΦΥΡΑ

1) RUDENKON (USSR)	67.10
<2) Αποστολίδης (ΕΛΛΑΣ)	66.00>
(²) ZIVOTZKY (HUN)	65.79

200 ΜΕΤΡΑ

LIVIO BERRUTI (IT)	20:5
CARNEY (USA)	20:6
SEYE (FRA)	20:7

Ο Γκάτζιος μέ 21:12 δέν μπαίνει στόν τελικό

1500 ΜΕΤΡΑ

HERBERT ELLIOT (AUS)	3.35:6
M.JAZY (FRA)	3.38:4
ROZSAVOLGYI (HUN)	3.39:2

8) Τσιάκουλας (ΕΛ.) 3.43:3

110 ΕΜΠΟΔΙΑ

CALHOUN (USA)	13:8
MAY (USA)	13:8
JONES (USA)	14:0

6) Ζαγόρας (ΕΛΛΑΣ) 14:46

4 X 100 ΜΕΤΡΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ	39:5
ΣΟΒ.ΕΝΩΣΗ	40:1
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ	40:2

Ο Πανελλήνιος μέ 41:58 δέν προκρίνεται

ΜΗΚΟΣ

BOSTON (USA)	8.12
ROBERTSON (USA)	8.11
TER OVANESSIAN	8.04
8) Τσιάντας (ΕΛΛΑΣ)	7.62

ΔΙΣΚΟΣ

<Γεωργακόπουλος	59.72>
(¹) OERTER (USA)	59.18
(²) BABKA (USA)	58.02
7) Νικολαΐδης (Ε)	55.08

400 ΜΕΤΡΑ

OTIS DAVIS (USA)	44:9
KAUFFMAN (GER)	44:9
SPENCE (USA)	45:5

Ο Καλλιπόσης μέ 47:16 δέν μπαίνει στόν τελικό

5000 ΜΕΤΡΑ

HALBERG (NZ)	13.43:4
GRODOTZKI (GER)	13.44:6
ZIMNY (POL)	13.44:8

7) Ανδριόπουλος 14.01.0

400 ΕΜΠΟΔΙΑ

DAVIS (USA)	49:3
< Καλονιάννης (ΕΛΛΑΣ)	49:53>
(²) CUSHMAN (USA)	49:6
(³) HOWARD (USA)	49:7
5) Βαυβακάς (ΕΛΛΑΣ)	49:92

4 X 400 ΜΕΤΡΑ

ΗΠΑ	3.02:2
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	3.02:7
ΤΖΑΜΑΙΚΑ	3.04:0

Ο Ηρακλής μέ 3.13:22 δέν προκρίνεται

ΤΡΙΠΛΟΥΝ

SCHMIDT (POL)	16.31
GORYAYEV (USSR)	16.63
Γιαννούλης (ΕΛ.)	16.47
7) Μίχας (ΕΛΛΑΣ)	16.33

ΑΚΟΝΤΙΟ

ABULENKO (USSR)	84.64
KRUGER (GER)	79.36
KULCSAR (HUN)	78.57
Ο Παπαδημητρίου, 71.58 εκτός νυμφώνος.	

ΣΗΜ: Τό επί κοντώ δέν υπολογίζεται γιατί στό μεταξύ τά μεταλλικά κοντάρια αντικατεστάθησαν από τά "πλαστικά", οπότε τά ρεκόρ...τρελάθηκαν !

ΣΗΜ: 2. Οι παρενθέσεις με τὰ μικρά νούμερα [(²) (³)] είναι οι θέσεις πού κατέλαβαν οι άνθρωποι στην πραγματικότητα - εκτός ονείρου. Τά δέ τετράγωνα περικλείουν τίς επιτυχίες μας.

Δηλαδή: Σύμφωνα με τό όνειρο, οι δικοί μας οι τωρινοί, πρό εικοσιπενταετίας, έφεραν εις τήν πατρίδα 2 χρυσά, 4 ασημένια καί 1 χάλκινο μετάλλια. Καί βέβαια, οι συνθήκες στον ύπνο μου ήταν ιδανικές. Ούτε κράμπες, ούτε αντίθετος άνεμος, ούτε ψυχολογικά προβλήματα, ούτε ανθέλληνες κριτές. Κι όσο γιά τὰ φάρμακα καί τ'αναβολικά, αυτά δέν είχαν ακόμα χρησιμοποιηθεί (από τούς ξένους δηλαδή, γιατί εμείς...ΠΟΤΕ. Κι άν μάς κατηγορήσαν... ΑΔΙΚΩΣ. Τό αποδείξαμε τοίς πάσι.[Πρίν από τίς κατηγορίες περί ντοπαρίσματος -όπου καί "ντοπαρισμένοι" πάτοι ήλθαμε- πετάγαμε 75 μέτρα ακόντιο. Τώρα, ΜΕΤΑ τίς κατηγορίες -καί τήν έκτιση τής ποιότης αποκλεισμού μας- πετάμε 58'.)]

Τότε :

Τί παίζει :

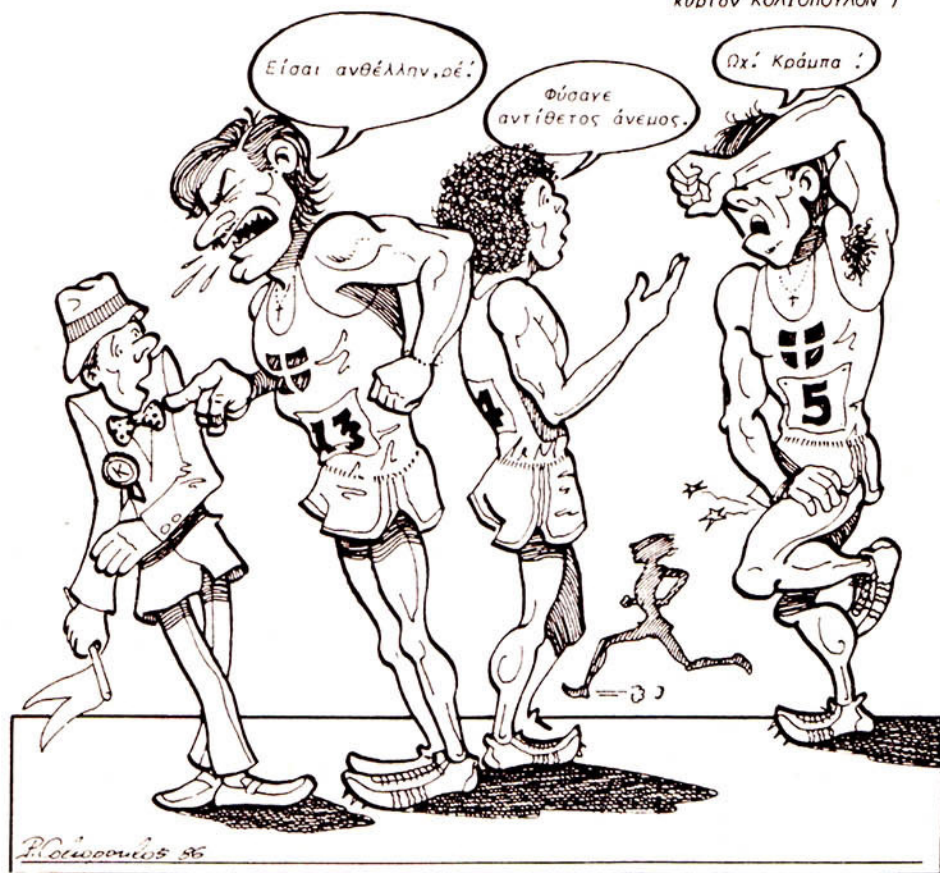
Πώς αυτοί οι κατάπτυστοι ξένοι τού άλλοτε (όλοι ερασιτέχνες τότε ακόμη) καταφέρνουν νά είναι καλύτεροι από τούς δικούς μας (όλους επαγγελματίες πιά) σήμερα;;;'

Δέν μπορεί, έτσι απλά, νά είναι καλύτεροί μας : Αδυνατώ νά τό παραδεχτώ καί ως Έλλην καί ως άνθρωπος.

Κάτι άλλο παίζει, σίγουρα.

Βρέ... Μήπως καί μάς έχουν ματιάσει :

(Καθ'υπαγόρευσιν τού φαντάσματος τού ΜΙΛΩΝΟΣ τού ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΟΥ εις τόν κύριον ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΝ)

ΤΖΩΝ ΚΛΑΙΗΤΟΝ ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΡΕΪΣΤΟΚ ή Tarzan

"Έχω την ιστορία αυτή από έναν άνθρωπο πού, χωρίς αφιβολία, δέν ήταν εξουσιοδοτημένος νά τήν φανερώσει. Στην αρχή ένα ποτήρι κρασί του έλυσε τήν γλώσσα καί στήν συνέχεια, νομίζω ότι η δυσπιστία πού έδειχνα τόν έκανε νά συνεχίσει μέχρι τό τέλος."

Έτσι αρχίζει τό βιβλίο τού αμερικάνου συγγραφέα επιστημονικής φαντασίας Έντγκαρ Ράις Μπάροους "TARZAN OF THE APES", μέ τό οποίο παρουσιάζοταν στό κοινό μιá από τίς πιο ρομαντικές κι ελκυστικές μορφές/μύθους τής εποχής μας. Αυτά στά 1919.

Ο Ταρζάν γεννήθηκε κάπου στήν ακτή τής Δυτικής Αφρικής, πιθανότατα στήν Γκαμπόν, στίς 22 Νοεμβρίου τού 1888 από γονείς Άγγλους κι ευγενείς πού είχαν πέσει θύματα κάποιας ναυτικής ανταρσίας. Ένα χρόνο μετά τήν γέννησή του η μητέρα του πεθαίνει από τροπικό πυρετό κι ο πατέρας του σκοτώνεται από μιá φυλή πιθήκων πού υιοθετούν τό ορφανεμένο μωρό τών ανθρώπων καί τό μεγαλώνουν σάν δικό τους μέσα στό δάσος. Μετά από πολλές περιπέτειες, ο έφηβος Ταρζάν έρχεται σ'επαφή μέ πλάσματα τής ράτσας του, ερωτεύεται μιá θηλυκιά καί γυρίζει στόν "πολιτισμό" όπου ανακαλύπτει τήν πραγματική του ταυτότητα καί τήν ευγενή του καταγωγή. Στο τέλος, μετά από διάφορες εμπειρίες, όχι καί τόσο ευχάριστες, παίρνει καί πάλι τών οματιών του κι επιστρέφει σ'εκείνη τήν άλλη τήν ζούγκλα τών θηρίων καί τών κανιβαλών όπου ο καθένας ξέρει τουλάχιστον από τί κι από ποιόν νά φυλαχτεί. Όλα αυτά περιγράφονται εκτενώς στά 26 βιβλία πού έγραψε ο φιλόδοξος Μπάροους καί πού απολαύσαμε εμείς οι άλλοι δεόντως.

Βέβαια εμείς γνωρίσαμε περισσότερο τήν κινηματογραφική μορφή τού ανθρωπίθηκου, όπως ενσαρκώθηκε από τόν θαυμάσιο Τζώνου Βαϊσιμίλλερ κυρίως αλλά κι από άλλους, όπως τόν Γκρόντον Σκώτ, τόν Λέι Μπάρκερ, τόν Ρόν Ελάι κλπ. Γνωρίσαμε επίσης καί κείνους τούς κάλπικους Ταρζάν πού γέννησε η πένα των δαιμόνιων Ελλήνων παρασυγγραφέων τού '50 καί τού '60, τά πουήματα τών οποίων κυκλοφορούσαν δίκην τευχών άπαξ τής εβδομάδος (κι εγίνοντο ανάσπαστα). Τόν αυθεντικό Ταρζάν όμως δέν τόν γνωρίσαμε σχεδόν ποτέ, αφού η μοναδική μετάφραση τών βιβλίων τού Ε.Ρ.Μπάροους ήταν μιá παλιά εκδοτική προσπάθεια -τού "ΑΣΤΕΡΑ" νομίζω - καί κάλυπτε μόνο τά τέσσερα πρώτα βιβλία : "TARZAN ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ", "Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ", "ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΗΝ ΖΟΥΓΚΛΑ", "Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΙ ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΟΠΑΡ". Έκδοση πού γρήγορα εξαντλήθηκε χωρίς ποτέ ν'ανατυπωθεί.

Αυτά τά ολίγα κατατοπιστικά. Λίγο-πολύ τά ξέρετε όλοι.

Εκείνο όμως πού σίγουρα δέν ξέρετε είναι ότι ο Τζών Κλαίητον Λόρδος τού Γκρέϊστοκ, ο επωνομαζόμενος Ταρζάν, δέν είναι καθόλου φανταστικό πρόσωπο αλλά... ΥΠΑΡΚΤΟ. Κι όχι μόνον υπαρκτό αλλά καί ζωντανό !!!

Τό "ΜΕΙΟΝ" (σας έχει συνηθίσει πιά σέ τέτοιες εκπλήξεις), πάντα πωύτο κι αδιαφορώντας παντελώς γιά κόπους κι έξοδα, έψαξε καί ΒΡΗΚΕ τόν αληθινό, τόν θουλικό ΤΑΡΖΑΝ (πού σημειωτέον είναι καί λίγο Έλλην από τήν πλευρά τής ξαδέρφης τού ιπποκόμου τής συσπράδας τής ποογιαγιάς του). Τόν βρήκαμε καί κουβεντιάσαμε μαζί του φιλικά κι εγκάρδια, ως ίσοι πρós ίσον. Πρόκειται βεβαίως, ως αντιλαυβάνεσθε, περί μοναδικής δημοσιογραφικής επιτυχίας (τό μυστικό τής οποίας κοιτούμε μυστικό) πού δικαίως κάνει τά στήθη κάθε Έλληνος, εδώ αλλά καί εις τήν αλλοδαπήν νά φουσκώνουν από δικαίαν εθνικήν υπερηφάνειαν :

Ιδού λοιπόν τυχερό και προνομιούχο αναγνώστη (αλλά και σὺ ποταπέ και κατὰπτυστε λαθραναγνώστη, πού ήλθε -δέν νομίζεις;- η ώρα νά συνδρουμηθείς). Ιδού : ΑΠΗΛΛΑΣΣΩΝ :

[Τό σκηνικό κάπου σ'ένα ξέφωτο τής ζαϊρινής ζούγκλας τού φίλου και φιλέλληνος Μουπούτου Σέσε Σέκο. ("JAMBO BWANA Σέσε Σέκο μέ τά ωραία σου."). Βρισκόμαστε αναπαυτικά αραγμένοι σέ αυθεντικές πολυθρόνες (λάφυρα τής Κογκολέζικης Ανεξαρτησίας) στύλ LOUIS XIV, στήν άκρη ενός ρυακιού και πίνουμε παγωμένα Ντακίρις χαζεύοντας τίσ ημίγυμνες -έγχρωμες κι ασπρόμαυρες- καλλονές πού Βαροούν Βουτιές από έναν ρόζ Βαθήρα τριών μέτρων.

Ο οικοδεσπότης μας, άνετος, ψηλός, γεροδεμένος, μέ μαύρο μαλλί τού κοράκου και γκρίζα μάτια, ντυμένος στήν πέννα μ'ένα άωγο συνολάκι σαφάρι τού YVES SAINT-LAURENT, δέν δείχνει πάνω από 35-36 ετών. Τώρα εμείς ξέρουμε ότι τόν Νοέμβρη πού μάς έρχεται θά κλείσει αισίως τά...98. 'Όταν τού τό λέμε, χαμογελάει και μάς πετάει ένα διαφορούμενο "NO COMMENT". Τέλος πάντων... Αρχίζουμε τήν συνέντευξη.]

ΜΕΙΩΝ: Κύριε Ταρζάν, τό ξέρετε, έχετε καταντήσει ο θρούλος τής οικουμένης, γιά νά μήν πώ τής Υψηλίου. Πώς αισθάνεσθε ;

ΤΑΡΖΑΝ: Μιά χαρά. Αν εξαιρέσεις ένα νευροκαβαλίκωμα πού μέ ταιλαιπώρησε τίσ προάλλες και κάτι περιοδικές καούρες στομάχι, ποτέ δέν ήμουν καλύτερα.

Μ: Γιά τήν διασημότητα πού σάς περιβάλει εννού.

Τ: Δέν βαριέσαι καυμένη. Η διασημότης είναι καλή όσο είσαι διάσημος. Μετά είναι σάν τά παλιά αυτοκίνητα. Σ'αρέσει νά τά κοιτάς αλλά όχι και νά τά οδηγείς.

Μ: 'Όσως έχετε δίκιο. Όμως, πείτε μου, τί σημαίνει γιά σάς νά είστε ο Ταρζάν ;

Τ: Γιατί, εσύ θά προτιμούσες νά είσαι ο Βέγγος ;

Μ: Όχι βέβαια... Εννού, τί επιπτώσεις ενδεχομένης είχε η αίγλη τού ονόματός σας στον χαρακτήρα σας...

Τ: Τί επιπτώσεις νάχει ; Δέν τά ξέρεεις τώρα πώς είναι αυτά ; Ο καθένας γιά τήν πάρτη του. Γιατί, νομίζεις ότι σταύρωσα ποτέ συγγραφικά δικαιώματα από βιβλία, από φίλμ, από μπλουζάκια, από πόστερς και δέν ξέρω τί άλλο ; Έ, δέν είδα μία, δικέ μου. Ούτε σέντσι.

Μ: Μά τί δικαιώματα ; ...Εσείς γράφατε τά βιβλία τών περιπετειών σας ;

Τ: Έ, όχι κι εγώ. Οι πραγματικά μεγάλοι δέν γράφωv ποτέ τίποτα. Ο Σωκράτης, ο Χριστός, ο Βούδδας... Αυτό δέν σημαίνει ότι πρέπει νά τούς ρίζουμε κιόλας...Ξέρεις τί τζίρο θά έκαναν τά δικαιώματα από τήν Καινή Διαθήκη;... Μόνο αυτό σου λέω.

ΜΕΙΟΝ: Τέλος πάντων...Καί μιά καί μιλάμε γιά ιστορίες γιά αγρίους, θάθελα νάξερα...Οι περιπέτειές σας, όπως τίς διηγείται ο συκωρεμένος ο Μπάρροους, είναι αληθινές ή τού σκοτωμού, γιά νά κόβουμε μονέδα ;

ΤΑΡΖΑΝ: (χαμογελώντας) Τί νά σου πώ... Ένα σου λέω...Ο άνθρωπος αναγκάστηκε ν'αποσιωπήσει πολλά. Έτσι καί τάγραφε όλα, δικέ μου, θά μάς μπουζούριασε ο εισαγγελέας. (Φωνάζει σέ μιά βουτήχτρια) Νά μου ζήσεις μανάρι μου...Νά μου ζήσεις πασά μου !

Μ: (Ξεροβήχοντας) Μυλόρδε μας, μιά ερώτηση κάπως αδιάκριτου περιεχομένου, μέ όλο τό θάρρος δηλαδή... Σάς ξέρουμε αιωνίως συζευγμένο μέ τήν κυρία σας, τήν Τζαίην τό γένος Πόρτερ, στήν οποία φέρεσθε πιστός μέχρι αναγκτήσεως. Πρόκειται περί αληθείας ή λογοτεχνικού μυθούματος ;

Τ: Τώρα τί νά σου πώ ;... Τήν μόνη Τζαίην πού γνώρισα καί πού πέταγε φωτιές μέ τό πού ανάνηε καί μόνο ήταν η μακαρίτισσα η Μάνσφλντ. Πώ πώ πώ, τί παιδί, δικέ μου ! Νά λιποθυμάνε τά πασουμάκια πού φορούσε ! Αυτό ναί ! Νά μου πείς γι'αυτό νά σου πώ μπράβο. Αυτό μάλιστα, τά ρέστα μου !

Μ: Καί η...κυρία σας ;

Τ: Κοίτα την κείνη κεί τήν ύπαρξη, έ ; Εκείνη μέ τό καναρινί τό σλιπάκι μωρέ. Μή μου πείς ! Πρώτης διαλογής υλικό, έτσι ; Τρίκμα ι φόρ ! Μεγάλη περίπτωση, δικέ μου ! Από πατέρα Ουγγαρέζο καί μάνα Κουβανή ! Μόνο αυτό σου λέω.

Μ: Είχατε κι έναν γιό... Τόν Τζάκ, άν θυμάμαι καλά.

Τ: Άσε με μωρέ μέ τόν λαπά. Αυτός βολεύτηκε σέ μιά Τράπεζα εκεί καί καθάρισε. Εκατό κιλά έγινε ο άνθρωπος ! Καί μιά μάπα σάν σφουγγαρόπανο. Σάν παπούς μου είναι.

Μ: Εσείς πάντως ούτε 35 χρονών δέν φαίνεσθε.

Τ:(χαμογελάει μυστηριωδώς) NO COMMENT !

Μ: Γιά τήν παγκόσμιο κατάσταση τί λέτε ;

Τ: Ζούγκλα, δικέ μου, ζούγκλα ! Έτσι όπως τά καταφέρατε, μόνο μιά βροχή σάς σώζει.

Μ: Πυρηνική ενοείτε ;

Τ: Μωρέ κι από λουκουμόσκηνη καλή θάναι. Ας βρέξει κι ότι βρέξει.Νά βρέξει όμως.

Μ: Μέ τί ασχολείσθε αυτή τήν εποχή ;

Τ: Μαθαίνω μάνιο στίς ωραίες υπάρξεις.

Μ: Φημολογείται ότι είστε άμπλουτος.

Τ: Καί τί έγινε ; Μήπως θά πάρει κανείς τίποτα μαζί του ; Όλα εδώ θά μείνουν, δικέ μου. Διότι, τί είμαστε ; Ένα τίποτα είμαστε, ένα μεδέν.

Μ: Από τούς πολλούς κι επώνυμους πού γνωρίσατε κατά τήν μακράν σας καριέρα, ποιός σάς αποτυπώθηκε περισσότερο στήν μνήμη ;

Τ:Εδώ σου απαντώ κατηγορηματικά. Τρεις άνθρωποι. Ο Μαχάτια Γκάντι, η Τζαίην Μάνσφλντ κι ο Κατσιφάρας.

Μ: Κι ο Ρόναλντ Ρήγκαν ;

Τ: Καλό παιδί. Ξεκίνησε μέ τρύπιο παντελόνι κι έφτασε εκεί πού έφτασε. Αλλά τί τά θές, θά μείνει μέ τόν καημό πού τούπαιρνε τούς ρόλους ο Έρρολ Φλύν. Ούτε μουστάκι δέν τόν άφηναν νάχει. Τί τά θές, η κάθε οικογένεια έχει τά δρόματά της.

M: Γιά τήν κατάσταση στήν Αφρική τί πιστεύετε ;

T:(αναστενάζει) Τούς χάλασαν τά παπούτσια. Αυτό ήταν. Από τότε πού φόρεσαν παπούτσια πάθαν ζημιά... Άστα νά πάνε στό διάολο.

M: Ναί αλλά τό Απαρτχάιντ ;...

T: Στο χωριό μου έχουν μιά παροιμία: "Δώσε θάρρος στόν χωριάτη νά σ'ανέβει στό κρεβάτι". Ξέρεις δικέ μου τί έχει νά γίνει στήν Νότιο Αφρική έτσι καί πάρουν τήν κατάσταση στά χέρια τους οι αραπάδες ; Ροδεσία θά γίνει, γιά νά μὴν σου πώ Ουγκάντα. Γνωστά πράγματα. Θά τήν πέσουν οι Ζουλού στους άλλους "αδερφούς" νά τούς κάνουν σουβλάκια. Κι αν έχεις αμφιβολίες, θυμήσου τί έγινε στήν Νιγηρία μέ τήν υπόθεση τής Μπιάφρα.

Θάπρεπε νά ακούσω τόν θεό Σπίρο πού μούλεγε νά γίνω ταγαράς IN CORFU.

M: Δηλαδή, ποιά είναι η πολιτική σας τοποθέτηση, αν επιτρέπεται ;

T: Ά, εγώ είμαι μέ τόν Τάρο. Όπου δέν πίπτει λόγος πίπτει κνούτο καί καθαρίζουμε.

M: Μάλιστα. Καί τώρα κάτι... χμ, λεπτό. Εσείς, ως Άγγλος καί ως άνθρωπος -αλλά καί ως ολίγον Έλλην- τί πιστεύετε ότι πρέπει νά γίνει μέ τά Ελαγίνεια τής Μελίνας ;

T: Νά σου πώ. Άν αυτό τήν ρηεμήσει, νά τίς τά δώσουμε νά τελειώνουμε. Νά τής ανοίξουμε κι ένα μαγαζί εκεί νά τά δείχνει τού κοσμάκη, νά κόβει μονέδα. Νά σαυχάσουμε κι εμείς κι εσείς κι εκείνη.

M: Καί γιά τό Κυπριακό ;

T: Πρέπει νά εφαρμοστούν οι αποφάσεις τού ΟΗΕ, νά αποχωρήσουν όλα τά ξένα στρατεύματα -μέ εξαίρεση τών αγγλικών καί τών ελληνικών τοιούτων- καί νά κατοχυρωθεί τό αδέσμευτον, τό ανεξάρτητον κι εδαφικώς ακέραιον τής νήσου. Οι δέ Τούρκοι από κατακτηταί νά καταστούν αιχμάλωτοι, ανελλιπώς.

M: Κύριε Ταρζάν, πείτε μας τώρα...Από περιπέτειες πώς πάτε ;

T: (χαμογελάει καί δείχνει τίς κολυμβήτριες) Εσύ τί λές ;

M: Καί κάποιο τελευταίο μήνυμα γιά τούς αναγνώστες μας ;

T: Νά τρώνε τό φαγητό τους, νά μεγαλώσουν, νά γίνουν χρήσιμα άτομα στήν κοινωνία. Καί...νά διαβάσουν ανελλιπώς τό "ΜΕΙΟΝ".

Κεί πάνω ενέσκυψε μιά ιλιγγιωδών καμπυλών καί φυσιονομίας γραμματεύς καί πληροφόρησε τόν κύριο της ότι οι αισθητικοί γιά τό κανονισμένο λίφτιγκ είχαν καταφθάσει καί περίμεναν.

Ο οικοδεσπότης μας μάς χαιρέτησε ευγενικά κι απομακρύνθηκε κυλιόμενος πάνω στήν διασκευασμένη πολυθρόνα LOUIS XIΪ ως θρόλος καί ημίθεος πού εγαλούχησε γενιές επί γενεών καί μέλεται νά γαλουχήσει κι άλλες προσεχώς.

τού ανταποκριτού μας εις Αφρικήν ΠΗΤ ΚΑΡΑΒΑΝ
(γνωστού γενικώς ως "ΚΟΓΚΟ ΠΗΤ")

ΚΑΛΗΜΕΡΑ (απ' επανεμφα)

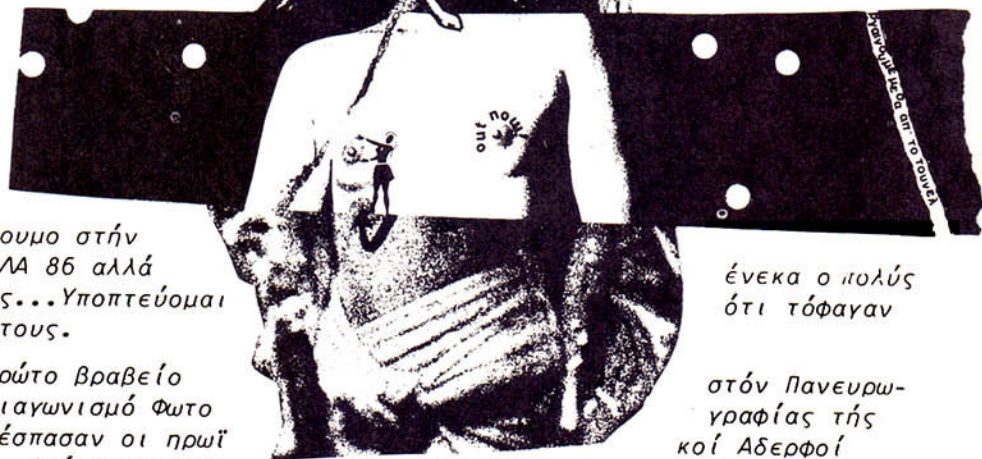
πανικοβλήτη καποτεομορφια που πεφτεις στο πατωμα
 νια να απολαυσης ελβετικες σοκολατες ----- ΝΙΣΘΕΙΛ:

Ο Αύγουστος θά μπορούσε νά ονομαστεί αλλιώς σάν ο μήνας τής γάτας: Πρώτα η δικιά μου η Δώρα ή Μαθίλδη που έφυγε από τό παράθυρο... μεσημεριάτικα ενώ άλλες (γάτες) πήγαιναν για τά μπάνια τους στίς Αζόρες κι άλλες (αυτές κοντές καί μέ γραβάτα) στά πανηγύρια καί τίς καλλιτεχνικές εκδηλώσεις τού Δήμου, τής Μητροπόλεως κι άλλων φορέων. Άνθρωποι γιατί έτσι πού γίναμε άνθρωποι γιατί έτσι πού γίναμε ρίστες καί τίς "γκρουπιέρισσες" (ο από Βορρά κίνδυνος πού λένε) νια θά πάρει ο Διάολος καί θά μοναδική πολιτιστική μας (Σημ: Μόνο πού τά αρτόπουλα στό πανηγύρι τού Παντοκρά πολυκαιρινά, κύριοι επί

Ας είναι καλά οι μέ τούς του-τού Βορρά σέ λίγα χρό-σηκώσει τήν κληρονομιά πού μοιράσατε τора παραήταν ροποι).

μοίραζαν καί

 Κάτι έλεγαν ότι θά

κολυβόζουμο στήν ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ 86 αλλά ο κόσμος... Υποπτεύομαι μεταξύ τους.

Τό πρώτο βραβείο παϊκό Διαγωνισμό Φωτο AGFA απέσπασαν οι ηρωϊ Κόκκαλη. Από δημοσιογ θάίνουμε ότι η εν λόγω φωτογραφία είναι εμπνευσμένη από τό έργο τού Μισέλ ντε Γκολντερόν "Γιορτές Κολάσεως". Ακούσαμε ακόμη ότι αυτό τόν καιρό ο κύριος Μιχάλης Κόκκαλης (ο επωνομαζόμενος MAN RAY τής Κέρκυρας) προσκάλεσε οχτώ Σουηδέζες καλλονές "για μιá άλλη προσέγγιση τού Κερκυραϊκού γίγνεσθαι", η σειρά θά κυκλοφορήσει σέ κάρτες. Πάντως οι κακές γλώσσες ας μάθουν ότι τό φωτογραφείο δέν πουλάει μόνο φίλμ τής AGFA.

ένεκα ο πολός ότι τόφαγαν

στόν Πανευρω-γραφίας τής κοί Αδερφοί ραφικές πηγές μα-

Τό Φεστιβάλ Κερκύρας είναι στίς καρδιές όλων μας :
(από γκράφιτι σέ τοίχο τής πόλης)

ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΥΛΟΣ ΤΟ ΛΙΣΤΟΝ ; Τυχόν παρατηρήσεις επί τού
ζητήματος, στήν γνωστή σας διεύθυνση, εμείς θά φροντίσουμε
γιά τά περαιτέρω.

☩ Στο τέλος τού '86, Δημήτρης Κονιδάρης καί Σωτήρης Τριβυ-
ζάς θά κυκλοφορήσουν τίσ νέες τους ποιητικές συλλογές από
τίς "Εκδόσεις Υάκινθος". Τό καθένα από τά βιβλία τους δέν
θά υπερβαίνει τίσ δέκα σελίδες, τό δέ σχήμα θά είναι με-
γέθους πακέτου σιγαρέττων (κατά προτίμηση CAMEL άφίλτρα).
Η εικονογράφηση τών βιβλίων θά δημοπρατηθεί εντός οκτώ
ημερών εις τόν φιλολογικό καφενέ "Ευρώπη". Κερκυραίοι
πιτόροι σπεύσατε πάραυτα, γνωριμίες καί φίλοι από τά παλιά
αυτή τήν φορά δέν θά ισχύσουν.

☀ Λοιπόν ποιός διοικεί τέλος πάντων σ' αυτόν τόν τόπο ;
Κι ενώ τό συνάλλαγμα έρεε άφθονο (SIC), κι ενώ οι ημέτεροι
κοιτάζανε πώς θά φέρουν Μαρκόπουλους καί Ντόν Τζιοβάννηδες
οι βρύσες στερέψαν. Είναι κάτι ξεγυρισμένες καλοκαιρινές
ώρες πού δέν υπάρχει σταγόνα νερό ούτε στό Μετοχικό Ταμείο.
Καί πάνω πού είχαμε αρχίζει νά ελπίζουμε φέτος ότι θά μάς
άφηναν νά πλυθούμε γιά νά ψηφίσουμε τόν Οκτώβρη
καθαροί.

Πάντως, άν ετοιμάζεται κάποια αδελφοποίηση Κερκύρας-
καί τού θρυλικού σαχαρικού Σίντι Μπέλ Αμπές (τής πά-
λαι ποτε Λεγεώνας τών Ξένων) εμείς τουλάχιστον είμασ-
τε έτοιμοι καί στό "παρά πόδα".

* ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ: ΜΑΘΗΤΕΣ, ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ, ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ ΤΑΞΕΩΝ, ΑΠΟΥΣΙΟΛΟ-
ΓΟΙ, ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΕΠΙΣΤΑΤΕΣ, ΓΟΝΕΙΣ & ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ, ΣΚΑΣΙ-
ΑΡΧΕΣ, ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΙ, ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ (δίσ), ΠΑΙΔΟΝΟΜΟΙ, ΚΑΘΗ-
ΓΗΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ & ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ, ΚΥΡΙΕ ΤΡΙΤΩΝ...

Δ Ι Α Β Α Ζ Ε Τ Ε

καί διαδίδετε τό "ΜΕΙΟΝ", τό περιοδικό μέ τήν λιγώτε-
ρη ύλη καί τήν αντιαυταρχικώτερη διάθεση.

Σας ασπάζομαι (πάραυτα),
cm 421
Εάννα Κριστεύς (sic)

Στόν Αστερισμό τού Γαλέου

" Ο Φείδος (γενική: τού Φείδου), εξ'ού και τό χρόνου Φείδου, ήκμασεν κατά τήν εποχήν τού Μεσαίωvus και..."

Απόσπασμα από περιspoύδαστο άρθρο τού "ΜΕΙΟΝ" -τεύχος 1ον- πλατιάς, όπως αποδεικνύεται, εφαρμογής και μεγίστης χρησιμότητας.

ή ίνα πληρωθεί τό ρηθέν περί Φείδου τού ιστορικού.

ή πώς ότι γλυτώνει από τό σχολείο και τό τρίγωνο τών Βερμούδων: Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια, λαμβάνει (τιμητικώς και τελεσιδίκως) τήν χαριστική βολή από τούς "προοδευτικούς" μας.

ή πώς οι πίο α) αναγνωρισμένοι (διάβαζε: Βεντέτες)

β) φερέγγυοι (πρός Θεού ;)

γ) έγκριτοι (.)

δ) καθαρόαιμοι (πρό παντός)

και ε) καταξιωμένοι (τό κυριώτερο)

προοδευτικοί διανοούμενοι συνεχίζουν νά στραβώνουν γενεές επί γενεών Νεοελλήνων αγωνιστοπαίδων.

ή μέ ποιό τρόπο γινόμαστε ξανά ρεντίκολο στους ξένους και (φυσικά) στους εχθρούς μας, σύντροφοι.

ή πώς αυτοί (γιά τούς καταξιωμένους διανοούμενους πάντα μιλάμε) πολλάκις και πλειστάκις αποτελούν τήν ΠΕΜΠΤΗ ΦΑΛΑΓΓΑ τής ανικανότητας, τής πλήρους ανεπάρκειας και τής πνευματικής καθυστέρησης ενός τόπου (και βέβαια όχι μόνον "πνευματικώς", ξέρουμε καλά, έτσι ;;)

ή πώς οι ίδιοι (καθαρόαιμοι, αντιαιρετικοί κ.λ.π.) φροντίζουν νά χύσουν τό περισσότερο μελάνι εκεί όπου οι άλλοι (οι αντι-προοδευτικοί, οι κακοί κλπ. κλπ., δέν τολμούν ν'αγγίξουν, πάσχοντες από τά δικά τους ηλίθια σύνδρομα, φοβούμενοι πιπέρι στό στόμα ή αλλιώς απομονώσεις [παντού τά ίδια] από τούς από πάνω [μιά ζωή οι αποπάνω μόνο φταίνε]).

ή μελέτη τής κριτικής αντιμετώπισης τού σοφού βιβλίου τού Γιάννη Κορδάτου (=τού πλέον καθαρόαιμου, αναγνωρισμένου, έγκριτου προοδευτικού ιστορικού)
"ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΚΑΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ" πού έγινε από τόν άγνωστο στά στίφη τών Νεοελλήνων αγωνιστοπαίδων, "αιρετικό" ερευνητή:

ΠΑΝΑΓΗ ΛΕΚΑΤΣΑ

Γιά τήν ιστορία: Συνθήκαι θανάτου τού Παναγή Λεκατσά: θάνατος επί ψαθός. Ουδέποτε βεβαίως αποκατασταθείς εις τά περιώνυμα ανωτέρω αναφερόμενα στίφη.

σελ.146 Παίρνει τούς μετροητοίς τής πληροφορίες γιά τόν ευρετή τάχα τής κωμωδίας "Μεγαρέα" Σουσαρίωνα γιατί δέν ξέρει τήν μικρολεπτομέρεια πώς ο Σουσαρίων είναι μυθικό πρόσωπο. (Βλέπε: REALENCYCLOPEDIA, CLASS ALTERTUMSWISS IVA 973.)

σελ.146 "Σάν διάδοχοι τού Σουσαρίωνα μνημονεύονται από τήν αρχαία παράδοση ο Μύλλος καί ο Μαΐσων, Μεγαρίτες κι αυτοί, πού ήκμασαν τήν εποχή πού κυβερνούσε τήν Αττική ο Πεισίστρατος".

Εδώ θαυμάζει κανείς τήν τόση ακρίβεια τής χρονολογικής τοποθέτησης καί παραβλέπει τό γεγονός ότι ο Μύλλος (ο "Γκαβός") καί ο Μαΐσων (ο "Φαγάς" (1) δέν είναι ιστορικά πρόσωπα αλλά φιγούρες βγαλμένες από τούς τύπους τής δωρικής κωμωδίας (2). (REALENCYCLOPEDIA, XIV 609 και XVI 1074)

σελ.111 Στά Λήνιαια, λέει ο Κορδάτος, "οι γυναίκες τελούσαν τής ιεροτελεστίας, δηλ. τά δρώμενα [αντίστροφη επεξήγηση] σάν αναπαράσταση (οι γυναίκες βρέ μεταξύ τους; Ντροπή...) τό σμίξιμο τού Διόνυσου μέ τής Βάκχες πού λεγόταν Λήναι". Θά τραβούσε πολύ νά αναλύσουμε όλα τά λάθη πού κλείνει αυτή η φράση. Τό γιατί όμως τά δρώμενα είναι καί σ μ ι ξ ι μ ο καί γιατί τού καρφώθηκε έτσι τού Κορδάτου ότι οι Βάκχες σμίγανε μέ τόν Διόνυσο καί ποιός τού είπε ότι στά Λήνιαια οι Λήναι κάνανε αυτή τήν δουλειά, αυτά θάταν μυστήρια άν δέν ξέραμε πώς ο Κορδάτος, μή ξέροντας τό νόημα τού "οργιάζειν" (=τελώ μυστικές τελετουργίες) τού δίνει τό νόημα πού έχει τώρα!... Όσο πάλι γιά τό τί καί πόσα αγνοεί γιά τά Λήνιαια τό βρίσκει όποιος νοιάζεται στόν MOMMSEN, 372 κ.ε., στόν DENBUER, 123 κ.ε., στόν PICKARD, CAMBRIGE, AV.22 κ.ε.

σελ.35 Τό επίθετο τού Διονύσου "βρόμιος" (=βροντερός" από τά χτυπήματα τών τυμπάνων καί τήν χλαπαταγή τού μαιναδικού θιάσου) γιά τόν κύριο Κορδάτο "ίσως αντανακλά (SIC!) τής κραυγής τού τράγου [τό βέλασμα ο Κορδάτος τό εκλαμβάνει

(1) =παρ'ημίν: γλούπος.

(2) Σάν νά λέμε: ο Σιόρ-Νιόνιος, ο Μορφονιός, η Βεζυροπούλα ήκμασαν κατά... (Θ.Μ.)

ως βροντή] και τού ταύρου τόν καιρό τού σεξουαλικού οργασμου τους .

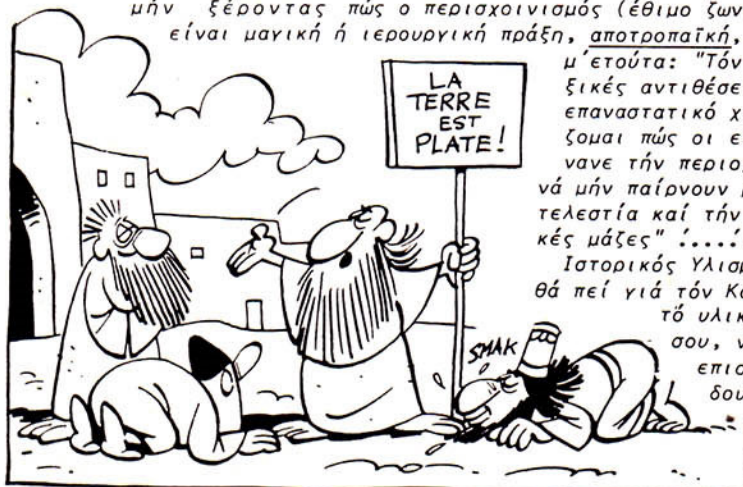
Έτσι και ο ομηρικός υψιβρεμέτης Ζεύς θά είναι βέβαια "ο Δίας πού βελάζει από ψηλά τόν καιρό τού σεξουαλικού οργασμού του".

[σελ.36] Διαβάζουμε: Ενώ όμως οι άλλοι θεοί δέν είχαν ακολουθία (λάθος: αγνοεί τούς θιάσους τού Κρητικού Διός, τής Άρτεμης, τής Ρέας...), ο Διόνυσος είχε πάντα μαζί του έναν θίασο παρέα. (‘...Αγνοεί τήν φύση τού θιάσου και τόν θεωρεί... π α ρ έ α ‘... Δέν ξέρει καν τήν σημασία τού θιάσου πού στ’ αρχαία ελληνικά σημαίνει: μουσική εταιρεία, δηλαδή: μυητική συντροφία). Τόν ακολουθούσαν, τόν Διόνυσσο δηλαδή, οι Βάκχες πού ζούσαν στά βουνά (λάθος: ζούσαν στά σπίτια τους και μόνο στίς τελετές τους παίρναν τά βουνά. Εξόν κι άν εννοεί τίς μυθικές Βάκχες, οπότε όμως χειρότερα, δέν ξέρει τούς πραγματικούς θιάσους τών Βακχών...) και στά λαγκάδια (άγνωστο γιατί θεωρεί απαραίτητη τήν προσθήκη και τών "λαγκαδιών") και μιά φορά τόν χρόνο (αυτό τό βγάζει φαίνεται πάλι από τήν ονειροκριτική γιατί τά μαιναδικά όργια είναι τριετηρικά) ή και [.] κάθε δυό ή τρία χρόνια (μέ τό "ή" τραπαλίζει τήν αμφιβολία του, γιατί δέν ξέρει ότι τριετηρίς θά πεί: κάθε δεύτερο χρόνο...) ο ρ γ ί α ζ α ν εκεί μαζί μέ τόν Διόνυσσο (δέν ξέρει ο άνθρωπος τί θά πεί ο ρ γ ί α ζ α ν στά αρχαία ελληνικά και τό παίρνει μέ τήν σημερινή σεξουαλική σημασία...) εξόν από τό ω ρ α ί ο φ ύ λ ο... (όπου ο φοβερός μητριαρχικός, μαιναδικός θίασος, μέ τά τύμπανα, τά τομάρια, τά κέρατα, τά φίδια, ο θίασος πού κατασπαράζει λογίς ζωντανά και καταβροχθείζει ωμά τά ματωμένα κομμάτια τους δέν είναι γιά τόν Κορδάτο παρά αντιπροσώπευση τού ΩΡΑΙΟΥ ΦΥΛΟΥ ‘...’).

Στό κεφάλαιο "Τά Μυστήρια" μιλώντας γιά τούς γ ε φ υ ρ ι σ μ ο ύ ς , (τά σκώματα κατά τήν πομπή τών Ελευσινίων) και μήν ξέροντας ότι τά σκώματα κι οι αισχρολογίες είναι ιερουργικό στοιχείο διδάσκει μέ τόν ιδιότυπο "ιστορικό υλισμό" του πώς οι μικροαγρότες και οι κτηνοτρόφοι τής Ελευσίνας "μήν έχοντας τήν δύναμη νά οργανώσουν επαναστατικά κινήματα, εκδηλώνανε τήν αντίδρασή τους μ έ σ ο [‘μέσω;] τών αγροτών τής Αττικής (δηλαδή: βάζανε τούς αγρότες τής Αττικής: MARXISME-COMPLIQUO-PENETRANT...) πού, όταν γίνονταν οι λειτανίες [‘...] τών ελευσινιακών μυστηρίων περιπαίζανε τούς ενδόξους πολίτας τής Ελευσίνας" ‘...’

Ανάλογους εξευτελισμούς τού Ιστορικού Υλισμού θά δει ο αναγνώστης και αλλού βέβαια.

Κορδάτου: "Τήν παραμονή τών Ανθεστηρίων περιζώνανε τήν περιοχή γύρω στό ιερό τού Διονύσου εν Λίμναις μ’ένα σκοινί" (είκασια βέβαια-κι ο Κορδάτος δέν τό ξέρει- από τόν Πολυδεύκη, VIII, 141). Ο Κορδάτος μήν ξέροντας πώς ο περισχοινισμός (έθιμο ζωντανό και σήμερα) είναι μαγική ή ιερουργική πράξη, αποτροπαϊκή, τόν ερμηνεύει

μ’ετούτα: "Τόν καιρό πού οι ταξικές αντιθέσεις είχαν πάρει επαναστατικό χαρακτήρα, στοχάζομαι πώς οι ευγενείς περιζώνανε τήν περιοχή τού ιερού, γιά νά μήν παίρνουν μέρος στήν ιεροτελεστία και τήν γιορτή οι λαϊκές μάζες" ‘.....’

Ιστορικός Υλισμός μ’άλλα λόγια θά πεί γιά τόν Κορδάτο νά αγνοείς τό υλικό τού θέματός σου, νά αγνοείς τίς επιστημονικές μεθόδους τού κλάδου σου, νά στέκεσαι έξω από

τήν παράδοση τής κατακτημένης γνώσης καί κροταλώντας τίς εκφράσεις "κοινωνικοί όροι", "ταξικές αντιθέσεις" καί "συνθήκες παραγωγής" νά πιάνεις τά πουλιά τής παροιμίας στόν αέρα· ή, αλλιώς, αγνοώντας τά πάντα, ακόμη καί τήν σύνταξη, νά πραγματώνεις παληκαρίσια τό τού Παύλου: "Τά μωρά τού κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τούς σοφούς..." Οι ενορατικές πάλι ικανότητες πού πιστεύει πώς έχει (τό νά λύνει κανείς προβλήματα πού δέν ξέρει τούς όρους τους είναι μόνο ενορατικών ικανοτήτων κατόρθωμα) τού επιτρέπουν, φαίνεται, νά στέλνει τήν ψυχή του ίσαμε καί τούς πιό μακρινούς καιρούς κι εκεί νά δρέπει, άκραιοις πτερύγαιοι, τήν λύση τών προβλημάτων πού οι άλλοι, οι πτωχοί τώ πνεύματι ερευνητές τή γυρεύουν όλη τους τήν ζωή μέσα στά σπουδαστήρια καί καί τίς βιβλιοθήκες. Η αποστολή αυτή τής ψυχής πού μέ τόση επιτυχία καλλιεργεί ο Κορδάτος ανάμεσά μας (έργο τών εκστασιακών μάγων όλου τού πρωτόγονου κόσμου αλλά καί τών πλεγματικών μπροστά στήν απρόσιτη βιβλιογραφία συγγραφέων) δέν χρειάζεται τόν μόχθο καί τήν δαπάνη τού καιρού τής απλοϊκής επιστήμης.

Αρκεί ένας μικρός αυτοϋπνωτισμός, είτε μέ τήν μηχανική επανάληψη κάποιων λέξεων, όπως λόγου χάρη τό "Χασάν-Χουσεΐν" τών μωαμεθανών ή τό "ταξικές αντιθέσεις" ορισμένου τύπου μαρξιστών, είτε μέ τό επίμονο κίταγμα ενός μέρους τού κορμιού, τού ασφαλού λόγου χάρη.

όθεν, τίτλος επισυναπτόμενος τού άρθρου καί σχολιαστική
επωδός:

ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΓΑΛΕΟΥ

όπου:

Αστερισμός= Καί μακράν χρονικήν περίοδον δηλεί

Γαλέος = Ουάριον γνωστό εις τά ομόλογά του ως είδος
ευτελής, πρόχειρον, μή χαιρον ουδειιάς
υπολήψεως κλπ. κλπ.

ΘΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΣ

in Corfu (όμως)

Τό καλοκαίρι έφυγε μέσα σέ μιά άνευ προηγουμένου πανδαισία πολιτιστικών εκδηλώσεων. Τί Πανούση είδαμε, τί Κελαηδόνη, τί Μαρκόπουλο, τί Βαρκαρόλες, τί Φεστιβάλ...!

Καί μιά κι ο λόγος γιά τό Φεστιβάλ... Τήν στιγμή πού γράφονται οι γραμμές αυτές μόλις ξεκινάει. Ρίχνουμε μιά ματιά στό πρόγραμμα: Χατζιδάκης, Μπαλλέτα Σόφιας, Μπαλλέτα Μίνσκ, Φιλαρμονική Μόσχας, Ορχήστρα δωματίου Μονάχου, Αμφι-θέατρο Ευαγγελάτου, Τρίο Αναγνωστικής Εταιρίας, Συμφωνική & Χορωδία Δήμου Κερκυραίων, Κερκυραϊκή Καλλιτεχνική Σκηνή, Εθν.Λυρική Σκηνή. Έ, μήν μου πείτε. Έδώ πιά πρόκειται γιά ΤΑ καλλιτεχνικά γεγονότα. Τού χρόνου προτείνουμε νά βάλουν καί τήν Φιλαρμονική τού

Γαστουριού, τήν "Καντάδα παλαιών πολεμιστών" καί τό χοροδrama τών υπαλλήλων τής ΔΕΗ. Τότε μόνο θά πέσει η ακροαματικότητα τής Δυναστείας καί θ' ανέβει αυτή τού... "Φεστιβάλ" :

Ιδρύεται Λέσχη αδηφάγων κινηματογράφωφιλων IN CORFU. Οι προβολές θ' αρχίσουν στά μέσα Οκτωβρίου. (Σημείωση: Η καινούργια αυτή προσπάθεια δέν πρότίθεται ν' αποτελέσει ξεσκονόπανο κανενός... κόμματος). Απ'ότι ξέρουμε οι

άνθρωποι τής πρωτοβουλίας αυτής είναι απλά βουρλισμένοι μέ τόν κινηματογράφο.

Αυτό δέν είναι γιά γέλια----

Ένας τελείως άκακος, συμπαθής, γραφικός καί ιδιόρρυθμος άνθρωπος, ο φίλος μας ο Αντώνης ο Αντικαίρ, πέθανε συνέπεια τών (άγριων) χτυπημάτων πού δέχτηκε από κάποιους επισκέπτες (;!) μας στίς Μπενίτσες. Καί ρωτάμε:

Στά ΛΟΚ δικηολογούνται (ανεπίσημα) απώλειες μέχρι 6% σέ περίοδο "Επιχειρησιακών Ασκήσεων". Ποιό είναι τό αντίστοιχο ποσοστό στήν Κέρκυρα ΣΗΜΕΡΑ κατά τήν θερινή σαιζόν ;

ΑΝΤΩΝΗ, ώρα σου καλή. Μακάρι νάσαι ο τελευταίος.

ως πολίται και ως άνθρωποι

Κάπως έτσι τό φαντάζομαι νά ξεκινάει τό πράγμα. Βρισκόμαστε πολλά-πολλά χιλιάδες χρόνια πίσω. Πολύ πρίν ανακαλυφθεί ο πολιτισμός πού χώρισε τό ανθρώπινο είδος στά δυό: τούς "εκπολιτιστές" καί τούς εκπολιτιζόμενους.

Βρισκόμαστε στήν εποχή εκείνη πού ο -μόλις ανατέλων- HOMO SAPIENS ζούσε (υποτίθεται) κατά τσούρμα= =φυλές σέ σπηλιές καί σέ δέντρα (εκτός από

μάς τούς Έλληνες βέβαια πού ζούσαμε ανέκαθεν σέ Παρθενώνες).

Τά πράγματα τότε ήταν απλά καί ξεκάθαρα. Οι δυνατοί, γίνονταν πολεμιστές, κυνηγοί, αρχηγοί. Έτρεφαν, προστάτευαν καί οδηγούσαν τό κοπάδι. Οι γυναίκες μαγειρεύαν κι έκαναν τό νοικοκυριό (οι γυναίκες μιá ζωή στά εύκολα!). Τά παιδάκια έκαναν ζημιές (μιá ζωή τά παιδάκια κάνουν ζημιές).

Τώρα, οι δυνατοί, όπως καταλαβαίνει κανείς πολύ εύκολα, βρέθηκαν μέ όλη τήν εξουσία πού μπορεί νά επιθυμήσει η ψυχή τού ανθρώπου στά χέρια τους. Έλυναν κι έδεναν. Ποιός νά τούς μιλήσει ; Γύριζε ας πούμε ο κυνηγός από τήν δουλειά, ξεφόρτωνε τίς μπριτζόλες από μαμούθ στό μαγειρείο, έδινε νά τού ψήσουν τήν καλύτερη, έπινε καί κανα-δυό στάμνες κρασί, έκανε έτσι, έβλεπε μιá κοκκινομάλα εκεί στό βάθος νά τού χαζοχαμογελάει... Τήν γράπωνε.

- Ψίτ, μανδάμ, είστε διά μιάν μικράν ανάκρι-σιν; (πού θάλεγε κι ο συχωρεμένος ο Τσιφόρος).

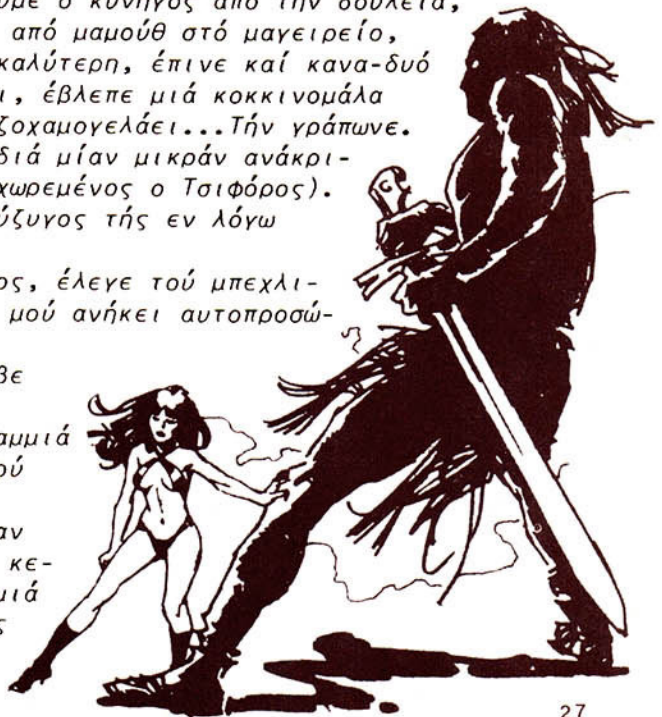
Έβλεπε τήν σκηνή ο σύζυγος τής εν λόγω ύπαρξης καί τρελαινόταν.

- Μέ τό μπαρδόν, κύριος, έλεγε τού μπεχλι-βάνη, πλήν όμως η μανδάμ μου ανήκει αυτοπροσώ-πως.

Ο μπεχλιβάνης τόν έκοβε σαρκαστικά.

- Γιατί ρέ, υπάρχει καμμιά πινακίδα "RESERVÉ" επί τού προκειμένου ;

Τώρα, ο αδικημένος ήταν (κατά παράδοση) κανα-δυό κε-φάλια κοντύτερος καί καμμιά εκατοστή κιλά ελαφρύτερος από τόν άλλο. Τί νά τού

έλεγε ; "Πάμε ρέ έξω άν είσαι άντρας;".

Έκανε λοιπόν τήν ανάγκη φιλοτιμία καί πήγαίνε νά μαζέψει χαμομήλια γιά τό βραδινό του αφέψημα.

Όσπου, μιά μέρα πού δέν πήγαίνε άλλο, μαζεύτηκαν όλοοι εκείνοι οι ταλαίπωροι θιγέντες καί καταπιεσμένοι πού δέν μπορούσαν νά πιάσουν στίς ροπαλιές τούς μπεχλιβάνηδες, νά βρούν τό δίκη τους καί βάλαν τά κεφάλια κάτω.

- Κάτι πρέπει νά γίνει μέ μάς τούς αδύνατους, είπε ο πιό τσίρος. Όλο από κάτω είμαστε σ'αυτή τήν παλαιοκεωνία.

- Νά εφεύρουμε τήν Βόμπα ! πρότεινε ένας.

- Νά εφεύρουμε τούς Νόμους, πρότεινε ένας άλλος, πιό σατανικός.

Κι έτσι έγινε. Οι αδύνατοι πλήν έξυπνοι, μάζεψαν τούς δυνατούς πλήν κουτούς καί τούς ανήγγειλαν :

- Βρήκαμε τό κόλπο γιά νά προστατεύσουμε τά δικαιώματα καί τίς ελευθερίες τού ατόμου .

- Γιατί ; απόρησαν οι μπεχλιβάνηδες.

- Για νά μήν υπάρχει αυθαιρεσία, εξήγησαν οι έξυπνοι. Για νά μήν έρχεται ο κάθε κύριος νά σου επιβάλει τήν θέλησή του μέ τό ζόρι. Νά σου παίρνει τό τόξο, τίς προβιές σου, τά κατσίκια, τίς γυναίκες σου... Ο Νόμος θά τόν εμποδίζει.

Οι μπεχλιβάνηδες έξυσαν τήν κεφάλια τους αμήχανα.

- Καλή ιδέα, είπαν. (Χωρίς νά περάσει από τό χοντρό τους τό μυαλό ότι όλα τά "Μή" θά ήταν γιαυτούς καί τά ωφέλη γιά τούς άλλους).

Καί τήν πάτησαν ανεπιστρεπτή. Καί τήν πατάνε συνεχώς καί καθημερινώς έκτοτε.

Γιατί οι αδύνατοι οργανώθηκαν. Φτιάξαν κιτάπια, δικαστήρια, πολισάνους, βάλαν φόρους "διά τό κοινό άφελος", θέσπισαν τήν στρατιωτική θητεία, δασμούς, υπεραξίες, χαρτόσημα, ταχυδρομικά τέλη, ΙΚΑ, ΤΕΕ, ΦΑΠ, ΔΕΗ, ΟΤΕ... Φτιάξαν δικά τους μέσα ενημέρωσης, χτίσαν φυλακές, φαστφουντάδικα, νοσοκομεία, εφεύραν τήν θρησκεία, τήν Ηθική, τό Βίντεο, τό ποδόσφαιρο, τέν τιμάριθμο, τίς "νομισματικές αναπροσαρμογές, τά κοινοβούλια, τίς επιτροπές, τά συνδικάτα, τίς εργατικές κατοικίες, τήν "δωρεάν" εκπαίδευση, τίς κρατοικές συγκοινωνίες... Τούς έδεσαν μ'άλλα λόγια τούς πάλαι ποτέ γενικούς δερβέναγες. Καί τούς

άφησαν νά δέρνονται μεταξύ τους στους Ολυμπιακούς Αγώνες για νά ξεδίνουν καί νά κομίζουν μετάλλια πρός δόξαν καί τιμήν τού Έθνους !

Κανείς μας πιά δέν ξέρει τί πληρώνει καί γιατί.

Οι φόροι είναι, υποτίθεται, η εισφορά τού πολίτη στό κοινωνικό σύνολο πρός κάλυψη κοινών αναγκών καί γενική ευημερία. Σύστημα Εκπαίδευσης, σύστημα περίθαλψης, έργα κοινωφελή κ.λ.π. Ότι θά έκανε δηλαδή μέσα σέ μιá κοινωνία πιό άνετη κι ευχάριστη. Καί τί γίνεται ;

Δουλεύεις κι αυτά πού βγάζεις τά μοιράζεσαι μέ κείνο τό τεμπέλικο κι απρόσωπο Φάντασμα πού λέγεται Κράτος. Μόρφωση σου παρέχει όση τού χρειάζεται για νά σέ χρησιμοποιήσσει καλύτερα. Στραβώνεσαι. Περίθαλψη...Εδώ γελάνε πικρά...

Έργα...Αλλά βέβαια...σου δίνει σύνταξη για τά γεράματά σου (πού όμως ΔΕΝ κρατάει από τούς φόρους αλλά από τούς μισθούς κι απολαβές σου εφ'όρου ζωής). Εσύ πληρώνεις για σαράντα χρόνια κι αυτό σου στέλνει επιταγούλες για τά τελευταία σου πέντε-δέκα, βία δεκαπέντε, τελευταία έτη τού ταλαίπωρου βίου σου.

Αλλά βέβαια... Αγοράζει τάνκς καί βόμπες. Για νά σέ προστατεύσει από τούς επίβουλους πού караδοκούν νά σέ κάνουν δυό μπουκιές καί πού "όταν παρίσταται ανάγκη" ανακαλύπτεις ότι τζάμπα πήγαν οι θυσίες σου για "αγορά ασφάλειας κατά τών επίβουλων", μιá καί πρώτ'απ'όλα χρειάζεται νά πás νά τά βάλεις ο ίδιος μ'αυτούς τούς άθλιους επίβουλους για νά προστατεύσεις εαυτόν ή άλλους ή (τό χειρότερο) εκείνα τά ομιχλώδη καί ασαφή "ιερά καί όσια" πού (κατά πώς μάς δίδαξε η Ιστορία-καλή της ώρα- μεταφράζονται σέ συμφέροντα κάποιων εξ'ίσου ομιχλωδών κι ασαφών καί πάντως όχι τού ταλαίπωρου κοσμάκη πού βαφτίζεται [περήφανος] "λαός" καί στέλνεται νά "πίψει ηρωϊκώς" σέ κείνα τά σφαγεία πού η ανθρώπινη σατανικότητα ονόμασε ευφυώς "πεδία τιμής").

Καί πληρώνουμε.

Καί οι αποδέκτες τής "εθελοντικής καί άκρως πατριωτικής μας εισφοράς" πάνε κι επενδύουν σέ τελειοτάτου τύπου οπλικά συστήματα καί τελειοτάτου τύπου ειρηνικά πυρηνικά Τσερνομπίλ-πάντα για τό καλό μας.

Καί κάθε τόσο τραβάνε αυξήσεις.

Καί πληρώνουμε. Γιατί χωρίς νερό θά κορακιάσουμε καί θά πιάσουμε κορέους. Χωρίς ρεύμα πώς θά βλέπουμε "Δυναστεία" κι "Ανοιχτά Χαρτιά" ; Χωρίς τηλέφωνο πώς θά φωνάξουμε τό 100 νάρθει νά μαζέψει τόν διπλανό πού έχει μερακλωθεί κι ακούει " Τό μωρό, τό μωρό " στίς δύο τήν νύχτα ;

Όλα εδώ πλερώνονται, δικέ μου.

Πληρώνουμε γιατί έτσι λέει ο Νόμος. Πού έγινε είπαμε για να προστατεύει τα συμφέροντά μας, εμάς των αδύνατων από την απληστία των δυνατών.

Καί λαμβάνουμε λογαριασμό ΔΕΗ όπου:

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΔΙΑΒΑΣΤΕ

		ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΗ ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ →	ΔΡΧ.	3,118
Φ.Κ.Ε	312	ΔΗΜ. ΤΕΛΗ	1,723	
ΧΑΡΤΟΣΗΜΟ	37	ΔΗΜ. ΦΟΡΟΣ	275	
ΕΡΤ ΚΑΙ ΧΑΡΤ	405			
		ΓΙΑ ΕΡΤ ΔΗΜΟ Κ.Λ.Π ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ →	ΔΡΧ.	2,752
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΑΡΙΘΜΟΣ	39791	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	11 07 86	ΠΟΣΟ ΠΛΗΡΩΜΗΣ *5,870
05 08 86-07 08 86				

Κι αναρωτιέμαι εγώ, ο μέσος και αδαής Τραμπάκουλας.

- 1) Φ.Κ.Ε.=Φόρος Κύκλου Εργασιών. Ποιανού ; Τού σπιτιού μου; Σάς παρακαλώ κύριοι, να λείπουν τά υπονοούμενα. Καθόσον τό σπίτι μου είναι οικία (κι ως εκ τούτου "μή επιχείρηση"), και καμιά σχέση δέν έχει μέ τά "σπίτια" πού ξέρετε.
- 2) ΧΑΡΤΟΣΗΜΟ : Μπορεί κάποιος τέλος πάντων να μού εξηγήσει τί είναι αυτό τό (αόρατο) χαρτόσημο (πού όταν τό αγοράζουμε από τά Δημόσια Ταμεία μάς ζητούν 13 δραχμές ενώ πάνω γράφει 10;)
- 3) ΕΡΤ ΚΑΙ ΧΑΡΤ . ΕΡΤ υποθέτω είναι η τηλεόραση. (Κι άν δέν έχω;) ΧΑΡΤ μου εξηγούν είναι πάλι τό χαρτόσημο. Όπου τί γίνεται δηλαδή, τό κολλάμε πάνω στην συσκευή ;
- 4) ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΕΛΗ: Εδώ δίνουμε τόν οβολό μας στον Δήμο για να μπορεί να κάνει τά χιλιάδες έργα πού θά καλυτέρευαν τήν ζωή μας και θ'ανέβαζαν τό πνευματικό μας επίπεδο (μετάκληση για παράδειγμα τών γυμνών μπαλέτων τής Κούβας). Όσο για έργα... Στην Κέρκυρα τουλάχιστον ούτε νερό δέν έχουμε.
- 5) ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ: Αυτό εδώ πάλι τί είναι ; Αφού μόλις πίο πάνω πληρώσαμε "τέλη".

Καί μάς κάνουν τήν σούμα υποχρεωτικότητας και βλέπουμε ότι:

Γιά τήν ΔΕΗ πληρώνουμε 3.118

Γιά ΕΡΤ, ΔΗΜΟ, Κ.Λ.Π. δέ 2.752

Δηλαδή, δυό λογαριασμούς στην θέση του ενός :

(Μέ πληροφορούν ότι μετά τήν μεταπολίτευση η κυρία Μερκούρη είχε δημιουργήσει ολόκληρο σάλο για τούς "παράνομους" -όπως τούς είχε χαρακτηρίσει- αυτούς λογαριασμούς. Καί κατέθετε στό Ταμείο παρακαταθηκών και Δανείων ΜΟΝΟ τό αντίτιμο του

ηλεκτρικού, αρνούμενη νά πληρώσει τό υπόλοιπο χαράτσι.
Αναρωτιέμαι άν εξακολουθεί νά κάνει τό ίδιο καί τώρα).

Καί λαμβάνουμε εκκαθαριστικό σημείωμα Εφορίας:

Γ. ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	Ατομικά και παιδιών	Οικονομικά
1. ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	196.000	
2. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	12.703	
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	183.297	
3. ΦΟΡΟΣ (ΚΛΙΜΑΚΑΣ & ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ)	9.096	
4. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΟ	3.000	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΦΟΡΟΥ	6.096	
5. ΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΘΕΙ Κ Τ Λ.	2.832	
ΚΥΡΙΟΣ ΦΟΡΟΣ (ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΣ +, ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ -)	3.264	3.264
6. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ, ΤΕΛΗ Κ Τ Λ.	16.296	16.296
	ΤΕΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΛΗΡΩΜΗΣ	19.560

Δ. ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ, ΜΕΙΩΣΕΩΝ, ΦΟΡΩΝ ΚΤΛ.		
2. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	Ατομικά και παιδιών	Της ούζου
ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ, ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ, ΚΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΖΩΗΣ	1 12.702	
Σ Υ Ν Ο Λ Ο	12.703	

Όπου ανάμεσα σέ διάφορα συνθηματικά ανακαλύπτουμε ότι μάς κόψαν νά πληρώσουμε κονδύλι εκ δραχμών 3.264 ως φόρο αναλογούντα στό εισόδημα πού δηλώσαμε , αλλά...μάς κρατούν κι άλλες 16.269 σάν ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ γιά τόν φόρο τής ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ. (Υποθέτω ότι μέσα στήν άπειρη αισιοδοξία τους οι άνθρωποι προεξοφλούν ότι οι δουλειές μας τού χρόνου θά πάνε απείρως καλύτερα από φέτος κι ως εκ τούτου καλόν θά ήτο νά προκαταβάλουμε τήν ωφειλή ΤΩΡΑ μήπως καί τήν κοπανήσουμε εντωμεταξύ στήν Βενεζουέλα, νά κάνουμε Μεγάλη Ζωή καί μάς ψάχνουν).

Καί τό νοστιμώτερο απ'όλα:

Στήν στήλη τών μειώσεων από τό εισόδημα (κατηγορία σκηνοθετών, μουσουργών κλπ.) οι αθεόφοβοι δικηολόγησαν μείωση μιάς (1) δραχμής !!!!!!!!!!!

Αλλά γιά νά δούμε τά πράγματα από πιό κοντά. Λοιπόν, ο ως άνω ταλαίπωρος πολίτης δηλώνει ετήσιο εισόδημα 196.000 δρχ. Τού παίρνουν φόρους 19.560, άρα τού μένουν γιά νά ζήσει 176.440 ετησίως ή 14.703 μηνιαίως. Αφαιρούμε 5.870 μηνιαίως στήν ΔΕΗ, μένουν 8.833 μηνιαίως ή 294 δρχ.ημερησίως.

(Ένα πακέτο τσιγάρα κοστίζει 100 δρχ. κι ένα καρβέλι ψωμί 60.)

Γιά νοίκι, ντύσιμο κλπ ούτε νά τό συζητάμε βέβαια.

Καί τρελαινόμαστε !
Κι ονειρευόμαστε...
Νά είμασταν λέει, κυνηγοί/πολεμισ-
τές τήν εποχή τών Σπηλαίων...
Πρό τής εφευρέσεως τών Νόμων από
τούς ζαβούς πλήν έξυπνους τής
φυλής !!!!!

ΣΕΝΑΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Ευπνάμε, λέει, μιά μέρα κι όλοι
μαζί, τέσσερα δισεκατομμύρια νο-
ματαίοι, αποφασίζουμε νά πάσουμε
από συνεταίρο αυτόν τόν παμφάγο,
εγώιστή και δεσποτικό δερβέναγα
πού λέγεται Κράτος και πού μάς
έχει ρουφήξει πιά τό αίμα.
Και τού λέμε:

"Κοίτα, από σήμερα και πέρα κα-
θέννας για τόν εαυτό του. Αν θές

λεφτά, νά πάς νά δουλέψεις. Τά έτοιμα τέρμα."
Τί θά γινόταν ;

ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

**Στην Αθήνα μας
βρίσκετε στα
βιβλιοπωλεία:**

**ΧΝΑΡΙ, ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ,
ΚΟΜΜΟΥΝΑ, ΜΗΝΥΜΑ,
ΕΝΔΟΧΩΡΑ, ΣΠΑΝΟΣ,
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ,
ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ,
ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ**

ΤΟ ΦΑΝΤΙΚΟ

ΚΑΙΠΟΤΕ, ζούσε σέ μιά χώρα ένας ηλικιωμένος συγγραφέας. Κάθε μέρα έγραφε άρθρα σέ μιά έφημερίδα. Στή χώρα αúτῆ πού ζούσε κανείς δέν τοῦ 'δινε σημασία, οὔτε πρόσεχαν αὐτά πού έγραφε. Γι' αὐτό τό λόγο ἀνησυχούσε ὁ συγγραφέας· ὄλο καί σκεφτόταν πῶς νά τραβήξει πάνω του τό ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν.

"Ένα βράδι, καθόταν πλάι στό γραφεῖο του, πιάνοντας τό κεφάλι του μέ τά δυό χέρια καί λέγοντας ἀπό μέσα του «τί νά κάνω, τί νά κάνω...». "Έπρεπε νά γράψει κάτι γιά τήν αὐριανή έφημερίδα. "Όμως τίποτε δέν κατέβαζε τό κεφάλι του. Πῆρε στό χέρι του τήν πένα καί ἄρχισε ν' ἀραδιάζει στό ἄδειο χαρτί πού εἶχε μπροστά του κάτι ἀκαταλαβίστικα σχέδια. Κάνοντας ἄθελα αὐτά τά σχέδια, σκεφτόταν ἀπό τήν ἄλλη μεριά τό θέμα. Κάθε φορά πού δέν τοῦ κατέβαινε καμιᾶ ἰδέα γιά γράψιμο, ὄλο αὐτό ἔκανε. "Έτσι χωρίς νά τό καταλάβει σχεδίασε ἕνα καράβι μέ πανιά. "Υστερα έγραψε τ' ὄνομά του. Ξανάγραψε τ' ὄνομά του. "Τί νά γράψω αὐριο...» ξανασκέφτηκε. "Αρχισε πάλι νά γράφει τ' ὄνομά του μέ κεφαλαία.

"Αφοῦ γέμισε μέ μουντζούρες τό χαρτί πού εἶχε μπροστά του, τό πέταξε νευριασμένος. Μετά πῆρε ἕνα ἄλλο χαρτί καί ἄρχισε νά κάνει κύκλους. Κατόπι σχεδίαζε ἀστράκια. "Έφτιαξε μέ κόπο ἕνα «Φ». "Όπως καί τ' ἄλλα σχέδια, ἔτσι ἄσκοπα χάραξε κι αὐτό τό «Φ», χωρίς νά τό θέλει. "Υστερα, δίπλα σ' αὐτό τό «Φ» ἔβαλε ἕνα «Α». Πιο ὕστερα, μέ πολλή ἀδεξιότητα ἔκανε ἕναν ἥλιο καί μιά καρδιά. "Αρχισε ν' ἀραδιάζει πάνω στό χαρτί διάφορα ψηφία, ἀπ' ἐδῶ καί ἀπ' ἐκεῖ. "Ένα «Φ», ἕνα «Α», ἕνα «Ν»... "Υστερα ἕνα «Τ», ἕνα «Ι»...

"Τί νά κάνω, τί νά κάνω...», εἶπε πάλι ἀπό μέσα του. "Έπρεπε νά γράψει κάτι, ὥστε νά πει ὁ κάθε ἀναγνώστης:

— «"Ασκολοῦν στόν ἑρίφη, ὠραία τό 'γραψε!...».

Πάνω στό χαρτί έγραψε ἕνα «Κ», ὕστερα ἕνα «Ο». "Υστερα σχεδίασε κάτι σάν ἀλογοουρά.

Καθῶς σκεφτόταν «τί νά γράψω...» ἔνωσε σάν νά ζύτησε ἀπό τή νάρκη του. "Έτσι, νιώθοντας μισοξύπνιος, ἔβαλε τά γράμματα πού εἶχε σημειώσει ἐδῶ κ' ἐκεῖ στό χαρτί, τό ἕνα δίπλα στό ἄλλο, καί ἄρχισε νά διαβάξει: Φ-Α-Ν-Τ-Ι-Κ-Ο.

"Άλλη μιά φορά διάβασε: Φαντικό...

— Νά, τό θρήκα!... ξεφώνισε μέ χαρά.

Τελικά εἶχε θρεῖ αὐτό πού θά 'γραφε στήν έφημερίδα. Πῆρε ἕνα καθαρό χαρτί. "Έγραψε τήν ἐπικεφαλίδα «Φαντικό». "Όλη ἡ δυσκολία ἦταν ὥσπου νά θρεῖ τό θέμα.

Τό άρθρο μέ τόν τίτλο «Φαντίκο», Έκανε μεγάλη έν-τύπωση τήν άλλη μέρα. Όλοι μιλοῦσαν γιά τό «Φαν-τίκο», πού κατά τά γραφόμενα ἦταν κάτι τό πολύ κακό.

Ρωτοῦσε ὁ ἕνας τόν ἄλλον, ἂν διάβασε γιά τό «Φαν-τίκο». Κι ὄσοι δέν τό εἶχαν διαβάσει, ἔφαχναν νά θροῦν τήν ἐφημερίδα καί τό διάβαζαν.

Αὐτό πού τό λέν «Φαντίκο» ἦταν κάτι τό φοβερό. Τί ἀκριβῶς ἦταν κανεῖς δέν ἤξερε· ἀναρωτιόνταν ὄλοι καί ἔλεγε ὁ ἕνας τ' ἄλλουνοῦ: — Τί εἶναι τό «Φαντίκο»; Καί κανεῖς δέν ἤξερε τί ἦταν αὐτό. Όμως, τό μόνο πού καταλαβαῖναν οἱ ἀναγνώστες ἀπό τά γραφόμενα, ἦταν, μά τήν ἀλήθεια, αὐτό: τό «Φαντίκο» θά ἔπρεπε νά εἶναι πολ-λύ κακό, μά πολύ φριχτό πρᾶμα.

Ύστερα ἀπό τρεῖς μέρες ὁ συγγραφέας ἔγραψε στήν ἐφημερίδα του ἄλλο ἕνα ἄρθρο μέ τόν χτυπητό τίτλο «Τί εἶναι τό Φαντίκο»; Ἦταν ἕνα ἄρθρο πού σκορποῦσε φόβο σ' αὐτούς πού τό διάβαζαν. Οἱ «Φαντικοῖστές» ἦ-ταν, λέει, πολύ ἐπικίνδυνοι ἀνθρώποι. Γκρέμιζαν κ' ἔφερ-ναν καταστροφή, ὅπου κι ἂν γίγαιναν. Αὐτοῖ ἦταν χει-ρότεροι κι ἀπό τό διάβολο!...

Ὁ συγγραφέας ἐκεῖνος μέσα στό μήνα ἔγραψε ἔξι ἄρθρα γιά τό «Φαντίκο», τό «Φαντικοῖσμό» καί τούς «Φαντικοῖστές». Μεγάλο, πρωτοφανέρωτο ἐνδιαφέρον προκάλεσαν τ' ἄρθρα αὐτά.

Βλέποντας καί ἄλλοι συγγραφεῖς τό ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου ἄρχισαν νά γράφουν παρόμοια ἄρθρα πάνω στό θέμα «Φαντίκο». Τέτοιους τίτλους εἶχαν τά ἄρθρα αὐτά: «Ἀνάθεμα τούς Φαντικοῖστές», «Ἐλεεινοὶ Φαντικοῖστές», «Θάνατος στούς Φαντικοῖστές».

Ἀπό μέρα σέ μέρα, σ' ἐκείνη τή χώρα ἀπλωνόταν ὁ φόβος τοῦ «Φαντίκο», καί ἡ φήμη αὐτουνοῦ πού γιά πρώτη φορά ξεσκέπασε τό «Φαντίκο» μέρα μέ τή μέρα μεγάλωνε. Τόν μεγαλῶνομο συγγραφέα τόν λογάριζαν πιά σάν σωτήρα.

Ἄν δέν ἦταν αὐτός πού πρωτοφανέρωσε τό φοβερό κίνδυνο, κανεῖς δέ θά ὑποψιαζόταν τό τρομερό φίδι πού ζεσταινόταν στόν κόρφο τους.

Τό εἶχαν χωνέψει πιά, ὅτι τό «Φαντίκο» εἶναι πιό κα-ταστροφικό καί ἀπό τό χτικιό, κι ἀπό τή χολέρα, κι ἀπό τόν τύφο. Μακάρι νά σταματοῦσε ἐκεῖ τό κακό. Πάνω ἀπ' αὐτά, τό «Φαντίκο» ἦταν μιά κολλητική ἀρρώστια. Μέσα σέ χίλιους νοματέους νά ἔμπαινε ἕνας «Φαντικοῖ-στής», στό λεπτό μπορούσε νά τούς κάνει ὄλους «Φαντι-κοῖστές». Γιά νά γίνει αὐτό, ἔφτανε νά χασμουριστεῖ ἢ νά πάρει τήν ἀνάσα του. Ἄν τυχόν φταρνιζόταν, ὄχι χί-λιους, μά δέκα χιλιάδες, δέν ἦταν τίποτε νά τούς μολύνει στή στιγμή. Γι' αὐτό, ὅπου ἔβλεπαν «Φαντικοῖστές», ἔ-πρεπε, προτοῦ νά πάρουν αὐτοῖ ἀνάσα, προτοῦ ἀνοί-ξουν ἀκόμα τό στόμα τους, δίχως νά τούς δοθεῖ καιρός νά θήξουν ἢ νά φταρνιστοῦν, νά χυμῆξουν ἀμέσως οἱ ἄλλοι πάνω τους, νά λυώσουν τό κεφάλι τους, νά σκορ-

πίσουν τά μυαλά τους, καί ὅστερα νά τούς κάψουν, νά τούς κάνουν στάχτη. Καί μόνο μέ τό κάψιμο τῶν «Φαντικοιστῶν» δέν τέλειωνε ἡ δουλειά, δέ σωζόταν ἡ κατάσταση. Ἔπρεπε νά μαζέψουν τή στάχτη τους, νά τή ρίξουν στό θυθό τῆς θάλασσας, νά τή σκορπίσουν στούς τέσσερες ἀνέμους.

Πιά σ' αὐτή τή χώρα, ὁ καθένας ἦταν ὀλος ἀφτιά καί μάτια περιμένοντας τί θά θγει ἀκόμα ἀπό τήν πέννα τοῦ ἔνδοξου ἐκείνου συγγραφέα, πού πρῶτος ἀνακάλυψε τόν κίνδυνο τοῦ «Φαντίκο». Ἐνάντια στόν κίνδυνο τοῦ «Φαντίκο», νέοι καί γέροι, μικροί καί μεγάλοι, ἄρρωστοι καί γεροί, ἄντρες καί γυναῖκες, ὀλοι μαζί κι ὁ καθένας χωριστά, ἦταν ἀγρυπνοί, στό πόδι.

Μιά μέρα, ὁ ξακουστός συγγραφέας ἔγραψε ἕνα ἄρθρο: «Πῶς μπορούμε νά προφυλαχτοῦμε ἀπό τό Φαντίκο». Σύμφωνα μ' αὐτό τό ἄρθρο, γιά νά προφυλαχτεῖ κανεῖς ἀπό τό «Φαντίκο», ἔπρεπε περπατώντας στό δρόμο νά σέρνει τά σῆματά του, νά κουνάει πάντα τό κεφάλι του καί συχνά ν' ἀνοιγοκλείνει τά μάτια του. Ὅσο πιά πολύ κανεῖς ἀνοιγόκλεινε τά μάτια του καί ἔκανε νά τρέμει τό κεφάλι του, τόσο καλύτερα προφυλαγόταν ἀπό τό «Φαντίκο».

Ἐσοί δέν ἔκαναν τίς παραπάνω κινήσεις, αὐτοί ἦταν οἱ «Φαντικοιστές».

Ὁ καθένας παρακολουθοῦσε τόν ἄλλον ὁποῖος δέ συμμορφωνόταν, ἦταν αἰρετικὸς καί χυμοῦσαν πάνω του. Ὁ καθένας πιά ἀπό τό φόβο του, γιά νά μὴν τοῦ κολλήσουν τή ρετινιά αὐτή περπατοῦσε σέρνοντας τά πόδια του ἀσταμάτητα, ἀνοιγόκλεινε τά μάτια του κ' ἔκανε νά τρέμει τό κεφάλι του. Ἀλλιῶς δέν τό εἶχαν σέ τίποτα νά τόν πιάσουν γιά «Φαντικοιστή».

Καί ἐπειδὴ ὀλοι ἔσερναν τά πόδια τους, ἀπ' αὐτή τήν αἰτία ἀργοῦσαν στίς δουλειές τους. Ἐχαναν τά τράμ, ἔχαναν τό λεωφορεῖο, ἔχαναν τό τραῖνο, ἔχαναν τό βαπόρι καί οἱ ἄνθρωποι δέν μπορούσαν νά προφτάσουν ποτές αὐτά πού ἔφευγαν.

Στή χώρα ἐκείνη, δέν μπορούσε κανεῖς νά ξεχωρίσει ποιοί ἦταν «Φαντικοιστές» καί ποιοί δέν ἦταν, γιατί ὀλοι, ἀπό φόβο μὴ χαρακτηριστοῦν, σέρναν τά πόδια τους, ἀνοιγόκλειναν τά μάτια τους. Ὅμως, ὁ σοφὸς συγγραφέας τό σκέφτηκε κι αὐτό. Γιά νά προφυλαχτοῦν ἀπ' τό «Φαντίκο» δέν ἔφτανε νά σέρνουν τά πόδια, ν' ἀνοιγοκλείνουν τά μάτια, νά τρέμει τό κεφάλι τους. Γιατί καί οἱ «Φαντικοιστές» εἶχαν ἀρχίσει νά κάνουν τό ἴδιο. Ἐτσι ὀπως μπλέχτηκαν τά πράματα, δέν μπορούσαν νά ξεχωρίσουν οἱ «Φαντικοιστές» ἀπό τούς ἔχθρους τους. Γιά τοῦτο, ἔγραψε ὁ σοφὸς συγγραφέας ὅτι χρειάζονται καί ἄλλα σημάδια γιά νά ξεχωρίζουν ἀπό τούς «Φαντικοιστές» ἀπ' τή μιά μεριά νά λυγάνε τό γόνατό τους καί ἀπ' τήν ἄλλη νά φωνάζουν «Χούτα-Χάτα-Χούπ!...». Στό ἐξῆς, ὀλοι ἔτσι ἔκαναν.

Καμιά φορά μερικοί τά μπερδευαν καί αντί νά ποῦνε «Χούτα - Χάτα - Χούπι!...» ἔλεγαν «Χάπα - Χούπα - Χάπι!». Τότε τούς περνοῦσαν γιά «Φαντικοϊστές» καί τούς πιάνανε. Κατασκόπευε ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Στή χώρα αὐτή ὄλο καί δυνάμωναν οἱ φωνές μέ τό «Χούτα - Χάτα - Χούπι» αὐτῶν πού ἀσταμάτητα σέρναν τά πόδια τους, λυγοῦσαν τό γόνατο, τρεμούλιαζαν τό κεφάλι, ἀνοιγόκλειναν τά μάτια. Ἄπό τό φόβο του ὁ καθένας νά μή χαρκτηριστεῖ «Φαντικοϊστής», ξελαρυγγιαζόταν ξεφωνίζοντας «Χούτα - Χάτα - Χούπι». Ἄντηχοῦσαν στά θουνά καί στά λαγκάδια καί ὄλοένα δυνάμωναν οἱ φωνές αὐτές.

Μιά μέρα, ὁ σοφός συγγραφέας θύμωσε μέ τόν ταβερνιάρη, ὅπου πήγαινε κάθε θράδι καί τά ἔπινε, γιατί τοῦ ζήτησε νά ξεφλήσει τά παλιά θερεσέδια. Ἔγινε μπαρούτι καί ἄρχισε νά φωνάζει:

— Νά ἕνας «Φαντικοϊστής», πιάστε τον!

Ὁ ταβερνιάρης, πού τόν εἶχαν πιάσει στό μεταξύ, ὄλο καί παρακαλοῦσε:

— Μά τό Θεό, δέν εἶμαι «Φαντικοϊστής».

Κανείς ὁμως δέν τόν ἀκούγε. Ὁ ταβερνιάρης πάλι παρακαλοῦσε:

— Δικαιοσύνη ζητῶ, λίγο νισάφι. Ἐγώ «Φαντικοϊστής»; Ἄπό τότε πού θγήκε αὐτή ἡ ὄμαδα, ἐγώ οὔτε ἕνα δάχτυλο δέ σήκωσα τό πόδι μου ἀπό χάμω. Περπατῶ σέρνοντας πάντα τά πόδια μου. Σέ κάθε θῆμα λυγίζω τό γόνατό μου. Χωρίς νά σταματήσω κουνάω σάν παλαθός τό κεφάλι μου. Ἀκόμα καί τή νύχτα, σάν κοιμάμαι, στό σκοτάδι ἀνοιγοκλείνω τά μάτια μου. Ἐξόν ἀπ' αὐτά, σάν τά θατράχια φλυαρῶ φωνάζοντας ὄλο, χωρίς νά πάρω τήν ἀνάσα μου, «Χούτα - Χάτα - Χούπι»!

Πῆγαν καί τοῦ τά εἶπαν ὄλα τοῦ σοφοῦ συγγραφέα.

— Μήν τόν πιστέψτε τόν κατεργάρη, τούς λέει. Αὐτοῖ οἱ «Φαντικοϊστές» μπαίνουν παντοῦ.

Ἡ μόδα ξαπλώθηκε σ' ὄλη τή χώρα. Ὁ καθένας σπιουνεύοντας τόν ἄλλο γιά «Φαντικό» ἔκανε μέ σιγουριά τή δουλειά του. Οἱ σπιτονοικοκύρηδες γιά νά πετάξουν ἔξω τούς νοικάρηδες καί νά νοικιάσουν πιό ἀκριβά τό σπίτι τους κολλοῦσαν τή ρετινιά: Αὐτός εἶναι «Φαντικοϊστής». Καί οἱ νοικάρηδες πού ἤθελαν νά καθήσουν τζάμπα, ἔλεγαν κι αὐτοί μέ τή σειρά τους: Αὐτός εἶναι «Φαντικοϊστής». Ὁ μπακάλης στό μουστερή του καί ὁ μουστερῆς στόν μπακάλη πετοῦσαν ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου νοῦ: «Ἔἴσαι Φαντικοϊστής». Γιά νά σώσει ὁ καθένας τό τομάρι του, προτοῦ τόν προλάβει ὁ ἄλλος, τόν κάρφωνα μέ τήν καταγγελία: «Αὐτός εἶναι Φαντικοϊστής». Κερδισμένος ἔθγαινε ὅποιος προλάβαινε. Ἔτσι στή χώρα αὐτή ὁ χαφιεδισμός ἔδινε καί ἔπαιρνε.

Ἦρθε καί ἡ σειρά τοῦ σοφοῦ συγγραφέα. Κάποιος ἔριξε τόν πόντο: Κι αὐτός εἶναι «Φαντικοῖστής». Τά χρειάστηκε ὁ ἄνθρωπός μας. Δέν ἤξερε τί νά κάνει. Ἄν ἔλεγε: Δέν ὑπάρχει «Φαντικοῖσμός», εἶναι δικό μου πα-ραμῦθι, τί γίνονταν ἡ «σοφία» του; Ἄν πάλι ἀποτολμοῦ-σε νά πεῖ: Ναί, εἶμαι «Φαντικοῖστής», δέν θά τοῦ ἔμενε ρουθούνη...

Ἄρχισε νά τσεβδίζει: «Ἐγώ, ἐγώ Φαντικοῖστής; Ἐγώ ἔ; Ἐγώ...». Ὅλο μιζόκλαιγε. Ὑστερα λύγισε τά γόνατά του, ἄρχισε ν' ἀνοιγοκλείνει τά μάτια του, νά τρεμουλιάζει τό κεφάλι του καί νά φωνάζει «Χούτα - Χά-τα - Χούπ. Χούτα - Χάτα - Χούπ...».

AZİZ NESİN

ΟΛΙΓΑ ΚΑΤΤΟΠΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ὁ Ἄζιζ Νεσίν γεννήθηκε τό 1915 στήν Πόλη. Τό 1935 ἀποφοίτησε ἀπό τή Σχολή Εὐελπίδων καί ὀνομάστηκε ἀξιωματικός τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Τό 1937 τέλειωσε τή Σχολή Πολέμου. Παράλληλα πορακολούθησε τή Φυσικομαθηματική Σχολή, ἀπ' ὅπου ἀποφοίτησε τό 1939. Πῆγε ἐπίσης καί 2 χρόνια στή Σχολή Καλῶν Τεχνῶν. Τό 1944 ἔφυγε ἀπό τό στράτευμα. Ἄλλοτε διάφορα ἐπαγγέλματα ὡσπίου νά καταλήξει στή δημοσιογραφία. Συνεργάζεται σέ ἡμερηίδες καί περιοδικά γράφοντας ἄρθρα, διηγήματα, μυθιστορήματα. Ἔχουν ἐκδοθεῖ ὡς τώρα πολλοί τόμοι μ.ε διηγημάτων, 6 μυθιστορήματα καί δύο θεατρικά ἔργα.

Ὁ Ἄζιζ Νεσίν διώχθηκε ἀπό τό καθεστῶς τοῦ Μενταρέσ ἀλλά καί ἀπό τό μετέπειτα στρατοκρατικό, γιά τίς προοδευτικές ἰδέες του, καί τοῖς ἀγῶνες γιά τή δημοκρατική ἀναγέννηση τῆς πατρίδας του. Δικάστηκε πολλές φορές, πῆνε ἐξορία καί ἔκανε 6 χρόνια φυλακή κατα δαστηρία.

Φανταστείτε λοιπόν αγαπητοί αναγνώστες, εκείνον τόν γενναίο...στρατηγό πού θέλει νά κυριεύσει τό...εχθρικό φρούριο (ή άν θέλουμε νά είμαστε λιγάκι πιό προσεκτικοί στίς εκφράσεις, εκείνο τό ζαχαρένιο σπιτάκι τού παραμυθιού μέ τήν σοκολατένια σκεπή καί τήν βάση από αφράτο εκμέκ) πού κατανοεί (;) πώς μιά ισχυρή κι αιφνιδιαστική έφοδος δέν μπορεί νά επιτύχει μιά νικηφόρα έκβαση, ετοιμάζει μιά σειρά μικρών επιθέσεων (πρός θεού όμως, σέ καμιά περίπτωση δέν μιλάμε γιά τά χυδαία "καμάκια" τού δρόμου, πού πλανεύουν αγαθές ψυχές έχοντας κατά νού ανίερους σκοπούς), είτε στήν μία πλευρά είτε στήν άλλη, πού φροντίζει νά είναι συγχρονισμένες καί νά διευθύνονται καλά, καί οι οποίες δέν αφήνουν τόν εχθρό ν'ανασάνει (Δώστα όλα Μεγάλε.) καί καταλήγουν στό νά εξασθενήσουν τίς δυνάμεις τους (καί σ'αυτό τό στάδιο τού πλησιάσματος βέβαια, αγγίζουμε τά όρια ενός "σημιολογικού βραχυκυλώματος"...).

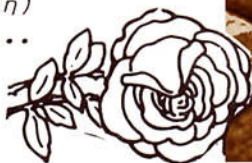
Λοιπόν, άς υποθέσουμε ότι έχετε φτάσει στήν πλέον οριακή γιά τόν έρωτά σας κατάσταση. Πόσοι καί πόσοι όμως σ'αυτήν ακριβώς τήν συνταρακτική στιγμή τού κυνηγιού ή τής πολιορκίας δέν αγνόησαν (φεύ.) πόσο αρέσουν στίς ευγενικές καρδιές τών δεσποινίδων ο Βέμπερ, ο Αντύπας καί τά αντιΝατοϊκά συλλαλητήρια. Άν λοιπόν συνεχίζετε νά αγνοείτε τά τρία παραπάνω δόγματα, είναι στατιστικώς βέβαιο ότι θά καταστρέψετε ανεπανορθώτως αυτό πού επιδιώκετε, προκαλώντας χλευασμό καί οίκτο. Πάραυτα όμως, εμείς, ως άνθρωποι, ως διανοούμενοι καί ως ακαταμάχητοι εραστές,σάς προτείνουμε μερικά μαγικά (όντως) κλειδιά, ακαταγώνιστους πράκτορες πού θά σάς εισάγουν μέσα στό φρούριο. Αρχίζουμε ξεκινώντας από τά απαιτούμενα "γκάγκ" πού θά πρέπει νά περιέχει η ερωτική σας επιστολή.

Φίλοι αναγνώστες προσδεθείτε: Οι ουρανοί είναι δικοί μας ...

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

(Περιγραφόμενες μέ τόν ενθουσιασμό μιάς φαντασίας ανεμοδαρμένης από έρωτα) :

Λατρευτή Δεσποινίς...
Ευγενέστατη Δεσποινίς...
Πουλάκι μου...
Τσελεμεντέ τής καρδιάς μου...
Λατρευτή μου Κυρία...
Γλυκέ μου ζουρλομανδία...
Παναγία μου...
Δικιά μου...
'Ω γλυκύ μου έαρ... (προσφώνηση νεοορθόδοξη)
Ερίτιμος Κούλα...

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Λατρευτή δεσποινίς,

Ή αγάπη πού νιώθω γιά σάς μ' έξαναγκάζει νά σάς γράψω και νά σάς πω αυτό πού βασανίζει τήν καρδιά μου.

Ναί, όσο κι αν προσπαθώ νά τό κρύψω, σάς αγαπώ μ' έναν έρωτα φλογερό, κι' αν δεχθήτε τήν προσφορά τής καρδιάς μου, σάς όρκίζομαι πώς θά είσαστε ή μοναδική της βασιλίτσα, μιά βασίλισσα μέ άπόλυτη έξουσία.

Μήν περιφρονήσετε τά αισθήματά μου και θελήστε νά μέ κάμετε ευτυχισμένο μέ μιάν έπιστολή σας.

Μέ βαθιά κι' ανυπόκριτη αγάπη.

ΕΝΑΣ ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΟΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΑΜΦΙΤΑΛΑΝΤΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΓΡΑΨΗ Ή ΝΑ ΜΗ ΓΡΑΨΗ ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΠΟΥ ΑΓΝΟΕΙ Τ' ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ

Θελκτική κι' άξιολάτρευτη δεσποινίς,

Σας είδα, σας μίλησα, κι' έρωτεύτηκα τρολλά τήν όμορφιά σας. Τώρα, πώς μπορώ νά σας εκδηλώσω τόν έρωτά μου, χωρίς φόβο νά φανώ ή ψεύτης ή κόλικας; (θέλω όποιοδήποτε νά ριψοκινδηλώ και νά σας στείλω τίς λίγες αυτές γραμμές, όποιοδήποτε κι' αν είναι τό αποτέλεσμα πού θά φέρη τό πατάτολιο διάβημά μου. Σας όρκίζομαι λοιπόν ότι σας αγαπώ περισσότερο απ' ό,τι αγάπησε ό Πετράρχης τή Λάουρά του. Γι' αυτό, γονατίζω μπροστά σας και σας ίκετεύω νά μήν άποχρούσετε τήν αγάπη μου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ
ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΚΑΣΑΝ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΙΣΘΗ

Λατρεντή μου κι αξέχαστη φύλη,

Ἡ ἀπουσία σου εἶχε σὰν ἀποτελεσμα νὰ τονώσει ἀκόμη περισσότερο τὰ αἰσθήματα, πού μοῦ ἔχεις ἐμπνεύσει. Ἄφησα μὲ θλιμμένη καρδιά τίς σημαίες τοῦ ἔρωτα γιὰ τὰ φλόμπουρα τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ φαίνομαι πάντα ἀξίος τῆς ἀγάπης σὸν στὴ νέα σταδιοδρομία μου, πού ἀρχίζω. Πολλὸ γρήγορα θὰ μπορέσω νὰ ἐνώσω τίς δάφνες τοῦ Ἄρη μὲ τίς μαρτυρίες τῆς Ἀφροδίτης καὶ νὰ δροῦνο κοντὰ σου τὴν ἀμοιβὴ τῶν μύχθων μου καὶ τῆς σταθερότητός μου. Εἶδε ἡ φροτιὰ πού νιώθω μέσα μου νὰ μὲν πάντοτε ἀναμμένη καὶ στὴ δική σου καρδιά καὶ εἶδε ἡ ἐπιστροφὴ μου νὰ σὲ βροῖ ὅπως σὲ ἄφησα φεύγοντας. Ἡ παραμικρὴ μεταβολὴ στὰ αἰσθήματά σου θὰ ἦταν γιὰ μένα κάτι τρομερότερο κι ἄπὸ τὸ θάνατο. Σπεῦσε νὰ καθουράσῃς μὲ τίς τουφεκώτερες ἐκφράσεις τὴν καρδιά τοῦ πιὸ πιστοῦ κι αἰσθηματικοῦ ἐρωτευμένου.

ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΝΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ,
ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΛΑΤΤΩΘΗ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

Δεσποινίς,

Ἄν οἱ πολλαπλὲς ἀσχολίες πού σὲ βασανίζουν σοῦ ἄφηναν μιὰ στιγμὴ ἀνάπαυλας γιὰ νὰ μ' ἀγαπήσεις, θὰ 'παίρινα πρὸ πολλοῦ τὸ θάρρος νὰ σοῦ πῶ ὅτι σὲ λατρεύω, ἀλλὰ ἐπειδὴ σὲ βλέπω συνεχῶς περιστοιχισμένη ἀπὸ ἕναν ἀναρίθμητο στρατὸ θαυμαστῶν, πού σὲ κρατοῦν τόσο πολὺ ἀτασχολλημένη, ὥστε νὰ μὴ σοῦ ἐπιτρέπουν ν' ἀφήσεις λίγο χῶρο ἐλεύθερο γιὰ τοὺς ἄλλους, ἔχρινα φρονιμώτερο νὰ καταπνίξω γιὰ τὴν ὥρα τὸν ἔρωτά μου, καὶ νὰ τοῦ ἐπιβάλλω μιὰ μόνιμη σιωπὴ. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μ' ἐνθαρρύνει ἡ ἐλπίδα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φλογερῶν αὐτῶν θαυμαστῶν δὲ θὰ εἶναι πάντα τόσο τεράστιος, καὶ ὅτι σιγά-σιγά θὰ αἰσθανθῆς τὴν ἀνάγκη νὰ κάμῃς κάποιον ἀπ' αὐτοὺς νὰ ζήλῃς, εἰσάγοντας ἕναν νεοσύλληκτο στὴν καρδιά σου. Περιμένω λοιπὸν τὸν καταλλήλοτερο αὐτὸν καιρὸ κι ἐπιφυλάσσομαι νὰ σοῦ ἀποκαλύψω τότε τὰ ἀπόκρυφα συναισθήματα τῆς ψυχῆς μου. Στὸ μεταξύ, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ θεωρῆς σὰν ἕνα ἐσωτεύμενον σὲ ἐπιφυλακὴ πού εἶναι πάντοτε στὸ πρῶτο σε νεῦμα πρόθυμος νὰ ἀναλάβῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθονιά του... (sic)

(Δριμύτερη κι ἐρωτικότερη συνέχεια στὸ ἐπόμενο).

Ο δεκάλογος του καλού αναγνώστη

- 1) Αγοράζει τό "ΜΕΙΟΝ" ανελιπώς κι από τό υστέρημά του. (Στήν ανάγκη πουλάει μισοτιμής τό VIDEO ή τήν BMW). Ενίοτε δέ αγοράζει από 3 καί 4 τεύχη μαζί ίνα τά προσφέρει σέ συγγενείς καί φίλους, προϊστάμενους κλπ.
- 2) Διαδίδει τό "ΜΕΙΟΝ" μέ φανατισμό κι αυτοθυσία. Νά τόν δέσουν πισθάγκωνα πιά καί νά τού βάζουν ν'ακούσει Βασίλη Παπακωνσταντίνου κι αυτός νά μήν σπάει, νά μήν λυγίζει. Νά επαναλαμβάνει ξέψυχα: "Διαβάσετε τό "ΜΕΙΟΝ", διαβάσετε..."
- 3) Γράφει τόν παπού του συνδρομητή αλλά αντί τού "ΜΕΙΟΝ" τού πασάρει μέ τρόπο τήν "Επιθεώρηση τής Χωροφυλακής" (παληά τεύχη), αφήνοντάς τον νά πιστεύει ότι γιαυτό πλήρωσε. Έτσι, αφενός προστατεύει τήν υγεία ενός πρεσβύτερου ατόμου (εμφράγματα, εγκεφαλικά κλπ.) αφετέρου δέ εξοικονομεί ένα τεύχος "ΜΕΙΟΝ" πού θά μπορέσει νά μοσχοπουλήσει αργότερα στήν Μαύρη Αγορά.
- 4) Διαθέτει απαραίτητως χιούμορ. (Κι όχι τού τύπου: "Ενθυμούμαι Γερασιμάκη, τό '13 ήτουνε, πού ο δεκανεύς Καραβασαράς Ευστράτιος ονόματι μου είπε: "Δέν ενδρέπεσαι βρέ νά φοράς πράσινη σκελαία ;"
- 5) Δέν αδικεί ποτέ χήρες κι ορφανά (εξόν κι άν αποβαίνει σέ όφελός του). Από τό υστέρημά του ενισχύει τούς πάσχοντασ δωρίζοντάς τους συνδρομές στό "ΜΕΙΟΝ".
- 6) Είναι γνώστησ τής Ελληνικής Γλώσσης καί δύναται νά αναγνώσει, έστω καί συλλαβιστά. (Επειδή αυτό όμως μπορεί νά μάσ δημιουργήσει πρόβλημα κυκλοφορίας είμαστε διατεθημένοι νά κάνουμε κάποτε στραβά μάτια).
- 7) Διέπεται από υψηλά αισθητικά κριτήρια. Τού αρέσουν τά φίλμ τού Έρρολ Φλύν καί θεωρεί τήν Τζαίην Μάνσφελντ ανεπανάληπτο θαύμα τής Φύσης.
- 8) Δέν κατεβάσει καντήλια για ψύλλου πήδημα κι απέχει από εκφράσεις τού τύπου: "Βασικά, η ενδιαίτηση τής ενορατικής πρόσβασης σέ μιά στρουχτούρα πλουραλιστική καί σφαιρικός αναθεωρούμενη προσβαίνει αντιστρόφως ανάλογα στήν εξαύλωση τών αυθαίρετων συναρτησιακών ειρμών".
- 9) Σέβεται τίς μειονότητες. Τούς ετεροφιλόφλους, τούς δεξιούς, τούς θρησκευόμενους κλπ. Τό αποδεικνύει χαρίζοντάς τους τό "ΜΕΙΟΝ".
- 10) Πληρώνει τήν συνδρομή του στό "ΜΕΙΟΝ" εγκαίρως κι απλόχερα.

Μήν μου πείτε ότι εκείνος ο άλλος κατάλογος τού Μωϋσή τηρείται ευκολότερα !

